Комуністычная партыя (большэвікоў) Беларусі

Пролетары ўсіх краін, злучайцеся!

ЗВЯЗДА

Орган ЦК і МК КП(б)Б, ЦВК і СНК БССР

№ 179 (5853) 5 жніўня 1937 г., чацвер ЦАНА 10 КАП.

СЕННЯ У НУМАРЫ:

Прывітанні Ўсебеларускай нарады старшынь калгасаў таварышу Сталіну, таварышу Молатаву, таварышам Варашылаву, Кагановічу і Ежову — 1 стар.

Ўсебеларуская нарада старшынь калгасаў — спрэчкі па дакладу члена ЦК ВКП(б), загадчыка Сельскагаспадарчым аддзелам ЦК ВКП(б) тав. Я. А. Якаўлева аб пастанове Совета Народных Камісараў СССР і Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання — 2 стар.

Калгаснае сялянства Совецкай Беларусі шчыра дзякуе таварышу Сталіну — 3 стар.

Закрыццё Ўсебеларускай нарады старшынь калгасаў — 1 стар.

АРТЫКУЛЫ:

Перадавы — Ачысціць беларускую зямлю ад усякай гнілі, польскіх шпіёнаў і шкоднікаў.

У бліжэйшыя дні завяршыць уборку каласавых.

Казлоўскі — Бундзюцы і трацкісты звілі сабе гняздо ў Белкаапсаюзе — 3 стар.

В. Мачульскі — Стаўленікі ворагаў — 4 стар.

ЗА РУБЯЖОМ:

На франтах у Іспаніі.

Ваенныя дзеянні ў Паўночным Кітаі.

Ачысціць беларускую зямлю ад усякай гнілі, польскіх шпіёнаў і шкоднікаў

Учора закончылася самая буйная ў гісторыі Беларусі Ўсебеларуская нарада старшынь калгасаў. Гэта нарада ўвойдзе ў гісторыю, як адна з знамянальных вех у жыцці беларускага народу.

1.900 дэлегатаў, што прысутнічалі на нарадзе, даведаліся аб жудаснай праўдзе аб тым, як польскія шпіёны, шкоднікі і дыверсанты, пранікшыя на кіруючыя пасты ў партыйныя, совецкія і гаспадарчыя органы Беларусі, на працягу рада год [illegible] беларускаму народу, наносячы велізарную шкоду гаспадарцы Беларусі, [illegible].

Член ЦК ВКП(б), загадчык Сельскагаспадарчым аддзелам ЦК ВКП(б) таварыш Якаўлеў, [illegible]

[illegible] сантаў і шкоднікаў усяк падрывала абаронную магутнасць нашай радзімы і парушала жыццёвыя інтарэсы беларускага народу.

З гэтай мэтай банда шкоднікаў арганізоўвала соўгасы на калгасных землях, пазбаўляла калгаснікаў прысядзібных участкаў зямлі, адбірала ў калгасаў належачыя ім лясы, уключала ў план сяўбы неіснуючыя плошчы зямлі, каб парушыць севазвароты і тым самым знізіць ураджай на палях Беларусі.

Банда шпіёнаў і шкоднікаў, прабраўшыся на кіруючыя пасты ў Беларусі, падрывала жывёлагадоўлю, знішчаючы жывёлу, у асаблівасці коней. Яны прышчэпвалі коням анемію, менінгіт і сап, рагатую жывёлу заражалі бруцулёзам і туберкулёзам, свінням прышчэпвалі чуму і іншыя хваробы.

Цяпер абсалютна ясна, што «лепельская справа», г. зн. разарэнне сялян шляхам спагнання з іх незаконных падаткаў, была арганізавана агентамі прабраўшыхся ў ЦК КП(б)Б і СНК БССР подлых шпіёнаў і дыверсантаў.

Подлыя найміты польскай разведкі праводзілі палітыку паланізацыі, прымушаючы беларускіх дзяцей вучыцца на незнаёмай ім польскай мове, ствараючы польскія советы ў раёнах з большасцю беларускага насельніцтва.

Гнеў і абурэнне па адрасу крывавых мярзаўцаў, польскіх шпіёнаў ахапілі дэлегатаў, калі яны даведаліся аб страшэнным злачынстве, якое рабіла гэта банда супроць беларускага народу. У адзін голас дэлегаты патрабавалі зыкарчаваць да канца, выкарчаваць без рэшты подлую банду польскіх шпіёнаў, шкоднікаў і дыверсантаў.

«Няма літасці гэтым шкоднікам! — сказаў старшыня калгаса «Новы свет», Быхаўскага раёна, т. Сідарцоў П. Ф., выказваючы думку ўсіх дэлегатаў. — Запаліць мазгі гэтым бандытам, шкоднікам, каб яны гарэлі, як і ў коней, якіх яны забівалі!».

У сваім пісьме да таварыша Сталіна дэлегаты Ўсебеларускай нарады старшынь калгасаў сказалі: «Мы клеймім пагарай і нянавісцю гэтых подлых шпікаў і бандытаў, забойц і атручвальнікаў рабочых і сялян, платных наймітаў польскага фашызма, прадаваўшых нашу радзіму і іезуіцка абманваўшых народ, і патрабуем бязлітаснай расправы з гэтым атрэп'ем і вырадкамі роду чалавечага. Няхай будзе праклята і навекі пакрыта ганьбаю імя іх».

«Клянёмся Вам, дарагі таварыш Сталін, ачысціць нашу беларускую зямлю ад усякай гнілі, польскіх шпікаў і шкоднікаў».

Такі адказ народу на спробы польскіх шпіёнаў, шкоднікаў прабавалі сеяць незадаволенасць совецкай уладай у асяроддзі рабочых і сялян. Такая воля дэлегатаў Ўсебеларускай нарады старшынь калгасаў. Такое жаданне ўсяго беларускага народу. І гэта жаданне будзе выканана! Вораг будзе разбіты і знішчаны, выцягнуты з усіх нор і шчылін, як-бы майстэрскі ён ні маскіраваўся.

З пачуццём велізарнай удзячнасці дэлегаты сустрэлі пастанову Ўрада і партыі аб дапамозе беларускаму калгаснаму сялянству. Паведамленне аб ліквідацыі 138 шкодніцка арганізаваных соўгасаў, надзяленне калгаснікаў прысядзібнымі ўчасткамі зямлі па ўстаноўленай норме, перадача на вечнае карыстанне калгасам 480.000 гектараў лесу, скарачэнне ўдвая нормы малакапаставак, дадатковыя ільготы аднаасобнікам, уступаючым у калгасы, — дэлегаты сустрэлі з велізарнай радасцю. [illegible]

З выключнай цеплатой і любоўю дэлегаты называлі тое, [illegible] імя роднага Сталіна, вялікага друга беларускага народу, па ініцыятыве якога партыя і ўрад аказалі велізарную дапамогу Беларусі. Гэта была магутная дэманстрацыя адданасці народа да сваёй партыі, да свайго правадыра. Гэта была дэманстрацыя бязмежнага давер'я совецкага народу да свайго сапраўды народнага ўрада. Гэта была дэманстрацыя згуртаванасці народу вакол сваёй партыі.

«Яшчэ і яшчэ раз,—пішуць у сваім пісьме таварышу Сталіну старшыні калгасаў удзельнікі Ўсебеларускай нарады, — наш родны таварыш Сталін, ад імя пяцімільённага беларускага сялянства ад усяго нашага сэрца дзякуем Вам за клопаты аб беларускім народзе, за тое, што, будучы занятымі многімі вялікімі справамі, Вы знаходзіце час, каб даведацца аб нашых патрэбах, нашых цяжкасцях і дапамагаеце нам перамагчы іх».

Хутчэй залячыць раны, нанесеныя прэзрэннымі, каварнымі ворагамі, скарэй ліквідаваць вынікі шкодніцтва—вось жаданне і думы народу. І гэта жаданне з усёй паўнатой дэлегаты выказалі ў сваім пісьме да таварыша Сталіна.

«Клянемся,—гаворыцца ў гэтым пісьме, —і абяцаем ад імя ўсіх калгаснікаў Беларусі з сапраўднай большэвіцкай энергіяй і сталінскай настойлівасцю змагацца за тое, каб ліквідаваць вынікі шкодніцтва, своечасова і без страт убраць багаты ўраджай бягучага года і на справе ў найкарацейшы тэрмін выканаць Ваш лозунг, таварыш Сталін: зрабіць усе калгасы большэвіцкімі, а калгаснікаў—заможнымі».

Дэлегаты раз'ехаліся на месцы з цвёрдым жаданнем падняць калгаснікаў і аднаасобнікаў на выкананне тых абяцанняў, якія яны далі нашаму настаўніку, роднаму бацьку і другу вялікаму Сталіну, яшчэ больш умацаваць абаронную магутнасць нашай радзімы, мацней закрыць на замок граніцы Совецкага Саюза, каб не даць магчымасці ні аднаму нягодніку пранікнуць на святую совецкую зямлю.

Галоўнае зараз—ачысціць нашу беларускую зямлю ад усякай гнілі, польскіх шпіёнаў і шкоднікаў. Гэта—святы абавязак партыйнага і непартыйнага большэвіка Беларусі, закон жыцця, закон далейшых перамог соцыялізма.

Найхутчэй ліквідаваць вынікі шкодніцтва, арганізавана закончыць уборку ўраджаю, не дапускаць страт на ўборцы— важнейшыя задачы беларускага народу. І на іх выкананне трэба мабілізаваць усе сілы, усе сродкі.

МАСКВА, КРЭМЛЬ

Таварышу СТАЛІНУ, таварышу МОЛАТАВУ

Дарагі бацька наш і правадыр таварыш Сталін, дарагі таварыш Молатаў!

Мы, старшыні калгасаў Беларусі, сабраўшыся ў колькасці 1.900 чалавек на Ўсебеларускую нараду, заслухалі і абмеркавалі даклад члена ЦК ВКП(б) таварыша Якаўлева Я. А. аб шкодніцтве ў справе калгаснага ўпарадкавання, якое праводзілася ў Беларусі бандай польскіх шпіёнаў і шкоднікаў, і аб тых мерах дапамогі калгаснаму сялянству, якія прыняты ўрадам і партыяй.

Польскія шпіёны арганізоўвалі соўгасы на сялянскіх землях, пазбаўлялі калгаснікаў прысядзібных участкаў, незаконна адабралі ў калгасаў належачыя ім лясы, забаранялі калгаснікам пасвіць жывёлу ў лесе і за невыкананне гэтага шкодніцкага распараджэння штрафавалі сялян.

Банда шпіёнаў і шкоднікаў, прабраўшыся на кіруючыя пасты Беларусі, уключала ў план сяўбы неіснуючыя плошчы зямлі, каб прымусіць калгасы сеяць жыта па жыту, лён не па канюшыне, азімыя не па папару і гэтым самым знізіць ураджай на палях Беларусі.

З мэтай падрыву жывёлагадоўлі банда польскіх шпіёнаў знішчыла жывёлу і ў асаблівасці коней, прышчэпваючы коням анемію, менінгіт, сап, а свінням чуму і іншыя хваробы.

Мы даведаліся, што так называемая лепельская справа, гэта значыць разарэнне сялян шляхам спагнання з іх незаконных падаткаў, была арганізавана па прамому загаду прабраўшыхся ў ЦК КП(б)Б і СНК БССР подлых шпіёнаў і дыверсантаў.

Мы даведаліся, што гэтыя-ж найміты польскай разведкі праводзілі палітыку паланізацыі, ствараючы польскія советы ў раёнах з большасцю беларускага насельніцтва, прымушаючы беларускіх дзяцей вучыцца на незнаёмай ім польскай мове, беларускіх сялян гаварыць ва ўстановах не на беларускай, а на польскай мове.

Мы кляймім прэзрэннем і нянавісцю гэтых подлых шпікаў і бандытаў, забойц і атручвальнікаў рабочых і сялян, платных наймітаў польскага фашызма, здрадзіўшых нашай радзіме, іезуіцка абманваўшых народ, і патрабуем бязлітаснай расправы з гэтым атрэп'ем і вырадкамі роду чалавечага. Няхай будзе праклята і навекі пакрыта ганьбаю імя іх.

Мы дзякуем нашаму ўраду СССР, партыі, таварышам Сталіну і Молатаву за тое, што яны дапамаглі нам выкрыць ворагаў і прынялі меры па аказанню дапамогі калгаснаму сялянству і ліквідацыі вынікаў шкодніцтва.

Мы вітаем рашэнне СНК СССР і ЦК ВКП(б) аб ліквідацыі 138 шкодніцка арганізаваных соўгасаў і перадачы іх зямлі калгасам.

Мы дзякуем партыі і ўраду за рашэнне аб надзяленні ўсіх калгаснікаў сядзібамі па ўстаноўленай норме.

Ад імя ўсіх калгаснікаў і калгасніц Беларусі мы выражаем падзяку за перадачу на вечнае карыстанне калгасам 480 тысяч гектараў лесу, а таксама за скарачэнне ўдвая нормы малакапаставак.

Мы лічым таксама правільным рашэнне ЦК ВКП(б) і СНК СССР аб дадатковых ільготах аднаасобнікам, уступаючым у калгасы.

Абмеркаваўшы даклад таварыша Якаўлева Я. А. аб рашэннях СНК СССР і ЦК ВКП(б), мы клянемся і абяцаем ад імя ўсіх калгаснікаў Беларусі з сапраўднай большэвіцкай энергіяй і сталінскай настойлівасцю змагацца за тое, каб ліквідаваць вынікі шкодніцтва, своечасова і без страт убраць багаты ўраджай бягучага года і на справе ў найкарацейшы тэрмін выканаць Ваш лозунг, таварыш Сталін: зрабіць усе калгасы большэвіцкімі, а калгаснікаў заможнымі.

Клянемся Вам, дарагі таварыш Сталін, ачысціць нашу беларускую зямлю ад усякай гнілі, польскіх шпіёнаў і шкоднікаў. Мы вяртаемся на калгасныя палі з цвёрдай упэўненасцю, што пад кіраўніцтвам партыі, таварыша Сталіна мы ў найкарацейшы тэрмін ліквідуем усе вынікі шкодніцтва і зробім жыццё ўсіх рабочых і сялян Беларусі заможным і культурным.

Мы просім Вас, наш дарагі Іосіф Вісарыёнавіч, верыць, што беларускае калгаснае сялянства ад малога да вялікага ўсе як адзін гатовы, калі нападзе вораг, аддаць за СССР, за калгасы, за Вас, таварыш Сталін, не толькі свае сілы, але і наша жыццё.

Яшчэ і яшчэ раз, наш родны таварыш Сталін, ад імя 5 мільёнаў беларускага сялянства, ад усяго нашага сэрца дзякуем Вам за клопаты аб беларускім народзе, за тое, што, будучы заняты многімі вялікімі справамі, Вы знаходзіце час, каб даведацца пра нашы патрэбы, нашы цяжкасці і дапамагаеце нам перамагаць іх.

Мы запэўняем Вас, наш любімы Іосіф Вісарыёнавіч, што мы ператворым нашу Беларусь у непрыступную крэпасць нашай слаўнай радзімы.

Няхай жыве наш родны бацька і друг — наш вялікі **СТАЛІН!**

Няхай жыве ленінска-сталінская дружба народаў СССР!

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА СТАРШЫНЬ КАЛГАСАЎ.

Член ЦК ВКП(б), загадчык Сельскагаспадарчым аддзелам ЦК ВКП(б) тав. Я. А. Якаўлеў.

МАСКВА, КРЭМЛЬ

Таварышам ВАРАШЫЛАВУ, КАГАНОВІЧУ, ЕЖОВУ

Мы, 1900 старшынь калгасаў, ад імя беларускага сялянства шлем гарачае большэвіцкае прывітанне.

Мы шлем прывітанне Вам, таварыш Варашылаў, жалезны нарком нашай слаўнай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі.

Мы шлем прывітанне Вам, таварыш Кагановіч, сталінскі арганізатар перамог на чыгуначным транспарце.

Мы шлем прывітанне Вам, таварыш Ежоў, слаўны кіраўнік совецкай разведкі, узяўшы ў ежовыя рукавіцы банду замежных шпіёнаў і шкоднікаў.

Мы запэўняем Вас, што з дапамогай Соўнаркома Саюза ССР і Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) мы ў найкарацейшы тэрмін ліквідуем вынікі шкодніцтва польскіх шпіёнаў і ператворым Беларускую Совецкую Рэспубліку ў непрыступную крэпасць СССР.

Няхай жыве СССР!

Няхай жывуць слаўныя сталінцы таварышы Варашылаў, Кагановіч і Ежоў!

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА СТАРШЫНЬ КАЛГАСАЎ.

ЗАЦВЕРДЖАНА СЕТКА ДЗЯРЖАЎНЫХ СЕЛЕКЦЫЙНЫХ СТАНЦЫЙ

У сувязі з пастановай Соўнаркома СССР «Аб мерах па паляпшэнню насення зерневых культур» зацверджана сетка дзяржаўных селекцыйных станцый па 25 абласцях, краях і рэспубліках.

У Азова-Чорнаморскім краі арганізуюцца тры дзяржаўныя селекцыйныя станцыі: у Краснадары пры станцыі Вярблюд і ў Тарасаўцы. У Орджанікідзеўскім краі ствараецца станцыя ў Варашылаўску.

У Кіеўскай вобласці дзяржаўная селекцыйная станцыя арганізуецца ў Міронаўцы, у Харкаўскай вобласці—у Харкаве, у Чэрнігаўскай вобласці—у Насоўцы, у Вінніцкай вобласці—у Немерчы.

У г. Арцёмаўску арганізуецца дзяржаўная селекцыйная станцыя Данецкай вобласці.

У Варонежскай вобласці ўтвараюцца 2 дзяржаўныя селекцыйныя станцыі: у Таловой і ў Чакіно.

У Курскай вобласці селекцыйная станцыя ствараецца ў Хамутова, у Саратаўскай вобласці—у Саратаве, у АССР Немцаў Паволжа —у Красным Куце, у Беларусі—у Пярэжыры.

У Калінінскай вобласці дзяржаўная селекцыйная станцыя арганізуецца на базе соўгаса «Борьба» ў Высакоўскім раёне.

Дзяржаўная селекцыйная станцыя Іванаўскай вобласці арганізуецца ў Александраўскім раёне; у Яраслаўскай вобласці —у соўгасе «Освобождение», у Кіраўскай вобласці пры ст. Фаленкі, у Татарскай АССР—у Казані. У Башкірыі дзяржаўная селекцыйная станцыя арганізуецца пры ст. Чышмы.

У Азербайджане ствараецца станцыя ў г. Тэртэр, у Паўднёва-Казахстанскай вобласці—у Келескім раёне; ва Ўсходне-Казахстанскай вобласці—у Семіпалацінску; у Заходне-Казахстанскай вобласці—у Уральску.

У Ўсходне-Сібірскай вобласці селекцыйная станцыя арганізуецца ў Тулуне, у Мардоўскай АССР—пад Саранскам, у Чэлябінскай вобласці—у Макушына.

(БЕЛТА).

ЗАКРЫЦЦЁ УСЕБЕЛАРУСКАЙ НАРАДЫ СТАРШЫНЬ КАЛГАСАЎ

Учора на Ўсебеларускай нарадзе старшынь калгасаў прадаўжаліся спрэчкі па дакладу члена ЦК ВКП(б), загадчыка Сельскагаспадарчым аддзелам ЦК ВКП(б) таварыша Я. А. Якаўлева пра рашэнне СНК СССР і ЦК ВКП(б) аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання.

У спрэчках па дакладу выказаліся 34 дэлегаты нарады, старшыні калгасаў тт. Івашчанка (Ветрынскі раён), Кірпічэнка (Быхаўскі раён), Валадкевіч (Сенненскі раён), Ермак (Ушацкі раён), Кавалёнак (Клічаўскі раён), Крупяк (Старобінскі раён), Ляшчынская (Лельчыцкі раён), Аніпчук (Дзержынскі раён), Хачкоў (Аршанскі раён), Прышчэпава (Плешчаніцкі раён)), Гапанкоў (Віцебскі раён), Белоў (камандуючы Беларускай ваеннай акругай), Ершоў (Лепельскі раён), Гурыновіч (Рагачоўскі раён), Цэлікаў (Рагачоўскі раён), Усаў (Бярэзінскі раён), Одзінец (Асіпавіцкі раён), Пепаў (Гомельскі раён), Колас (член ЦВК БССР), Шляга (Полацкі раён), Кавалеўскі (Лёзнянскі раён), Плескач (Дрысенскі раён), Ляхаўская (Талачынскі раён), Сідарцоў (Быхаўскі раён), Жураўлёў (Магілеўскі раён), Драздоў (Добрушскі раён), Рубашэнка (Асвейскі раён), Локсін (Перахоўскі раён), Пажарыцкі (Рагачоўскі раён), Лях (Бягомльскі раён), Багданаў (Асвейскі раён), Якушэўскі (Заслаўскі раён), Шыпуля (Лельчыцкі раён), Аўчыннікаў (Касцюковіцкі раён).

На вячэрнім пасяджэнні з кароткай заключнай прамовай выступіў таварыш Я. А. Якаўлеў. Яго прамова не раз перарывалася бурнымі апладысментамі і воклічамі ў гонар вялікага Сталіна і ўрада Саюза ССР. Дэлегаты ўстаюць і пяюць «Інтэрнацыянал».

Прапанову аб пасланні тэлеграмы вялікаму другу беларускага народу, правадыру рабочых і сялян усяго свету таварышу Сталіну і кіраўніку совецкага ўрада таварышу Молатаву нарада сустракае авацыяй.

Дэлегаты не раз перарываюць чытанне прывітальнай тэлеграмы воклічамі і бурнымі апладысментамі ў гонар беларускага народу, які з'яўляецца несакрушаемым фарпостам СССР на яго заходняй граніцы, у гонар вялікага Совецкага Саюза, нашай магутнай Чырвонай Арміі, гераічнай комуністычнай партыі, совецкага ўрада, роднага бацькі, настаўніка і правадыра таварыша Сталіна.

З натхненнем, пад доўга незмаўкаючыя апладысменты нарада прыняла потым прывітальную тэлеграму таварышам Варашылаву, Кагановічу і Ежову.

Старшыня ЦВК БССР тав. Стакун закрывае Ўсебеларускую нараду старшынь калгасаў пажаданнем паспяховай работы ў справе ліквідацыі вынікаў шкодніцтва, у справе рэалізацыі багатага ўраджаю, у справе барацьбы за культурнае і заможнае жыццё калгаснікаў.

Уся маса дэлегатаў выходзіць на плошчу перад Домам урада, дзе тварам да дэлегатаў нарады размешчаны часці менскага гарнізона розных родаў зброі, якія прыйшлі вітаць калгаснае сялянства Беларусі.

Ад імя чырвонаармейцаў гаворыць прамову курсант палкавой школы Астапоўскі.

Ад імя калгаснай нарады гаворыць старшыня калгаса таварыш Ермак.

Ад імя рабочых менскіх прадпрыемстваў вітае рабочы завода імя Кірава таварыш Козляк. Яму адказвае старшыня калгаса таварыш Крупяк (Старобінскі раён).

Урачыстым маршам войскі праходзяць перад дэлегатамі Ўсебеларускай нарады старшынь калгасаў пад незмаўкаючыя крыкі «ура»!

У БЛІЖЭЙШЫЯ ДНІ ЗАВЯРШЫЦЬ УБОРКУ КАЛАСАВЫХ

Сёння мы друкуем зводку Наркамзема БССР аб ходзе ўборкі каласавых і ільну па становішчу на 31 ліпеня гэтага года. Лічбы паказваюць, што ўборка ўраджаю ў рэспубліцы праходзіць нездавальняюча, што зрываюцца ўстаноўленыя ўрадам тэрміны. Калі на 31 ліпеня мінулага года ў БССР было зжата каласавых 89 проц., то на гэты-ж час у бягучую ўборачную толькі 66 проц. Апошняя пяцідзёнка дала прырост толькі на 22 проц. Збожжа ў радзе месц перастойвае і дзе-ні-дзе пачынае асыпацца.

Ніяк нецярпіма, што да гэтага часу ні адзін раён Мазырскай акругі не скончыў жніва, а асобныя, як Жыткавіцкі зжаў толькі 80 проц., Петрыкаўскі—84, Капаткевіцкі—87 проц. Недапушчальна адстаюць Слуцкая Лепельская і Полацкая акругі. Дрысенскі раён зжаў толькі 46 проц., Асвейскі—47 проц., Полацкі—49 проц., Расонскі—52 проц., Ветрынскі—53 проц., Чашніцкі 54 проц., Лепельскі—58 проц., Ушацкі—58 проц., Слуцкі—63 проц. Таксама адстаюць Дубровенскі, Дзяржынскі, Гарадоцкі, Багушэўскі, Журавіцкі, Заслаўскі, Круглянскі, Крупскі, Лагойскі, Лёзнянскі, Менскі, Мехаўскі, Сенненскі і Талачынскі раёны.

Нездавальняюча таксама праходзіць церабленне ільну. Кожная ільнацерабілка дала ў сярэднім толькі 14 гектараў. Гэта гаворыць аб тым, што машынатрактарныя станцыі не арганізавалі работу ільнацерабілак.

Выключна дрэнна скарыстоўваюцца камбайны, якімі ўбрана ў сярэднім па 41 гектару. У Дубровенскім раёне выпрацоўка на адзін камбайн складае толькі 5 гектараў, Крупскім—8, Лагойскім—10, Лёзнянскім—10 і т. д. У гэтых, як і многіх іншых раёнах рэспублікі не разбіты антыкамбайнавыя настроі, якія насаджаліся ворагамі народу і накіраваны на зрыў уборкі.

Па-ранейшаму не ліквідаваны разрыў паміж жнівом, звозкай, скірдаваннем і абмалотам. 33 проц. усяго зжатага ўраджаю яшчэ асталося ў поле нязвезеным, незахаваным ад дажджоў. У асобных раёнах, як Ветрынскім, у поле асталося 94 проц. зжатых каласавых, Дубровенскім—86 проц., Гарадоцкім—85 проц., Полацкім—84 проц., Суражскім—80 проц., Віцебскім — 77 проц., Расонскім — 70 проц., Хоцімскім—70 проц., Ушацкім—71 проц.

Такія адносіны да захавання хлябоў б'юць па ўраджайнасці і прыбытку калгасніка. Кіраўнікі гэтых раёнаў павінны ў бліжэйшыя дні забяспечыць сушку і звозку хлябоў з поля, арганізаваць малацьбу і выкананне абавязковых паставак збожжа дзяржаве.

Пастанова Совета Народных Камісараў Саюза ССР і Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) «Аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання», якую мы сёння друкуем, узнімае новую хвалю энтузіязма калгаснікаў у барацьбе за канчатковае выкрыццё ворагаў і поўную ліквідацыю вынікаў іх шкодніцтва ва ўсіх галінах сельскай гаспадаркі. Гэта пастанова мабілізоўвае калгаснікаў на далейшае арганізацыйна-гаспадарчае ўмацаванне калгасаў, яшчэ больш згуртоўвае працоўныя масы Совецкай Беларусі вакол партыі Леніна — Сталіна.

У адказ на клопаты правадыра народаў таварыша Сталіна аб беларускім сялянстве ў бліжэйшыя дні завершым уборку ўраджаю, не пакінем на полі ні аднаго кілограма хлеба.

НА СТАНЦЫІ „ПАЎНОЧНЫ ПОЛЮС“

3 жніўня, у 1 гадзіну дня, каардынаты дрэйфуючай станцыі «Паўночны полюс» былі наступныя: 88 градусаў 1 мінута шыраты і 3 градусы заходняй даўгаты.

Над станцыяй адзначана невялікая хмарнасць. Дуў паўднёва-ўсходні вецер сілаю ў 2 балы. Бачнасць—20 кіламетраў. Тэрмометр паказваў 1 градус цяпла. (БЕЛТА).

УСЕБЕЛАРУСКАЯ НАРАДА СТАРШЫНЬ КАЛГАСАЎ

СПРЭЧКІ ПА ДАКЛАДУ ЧЛЕНА ЦК ВКП(б), ЗАГАДЧЫКА СЕЛЬСКАГАСПАДАРЧЫМ АДДЗЕЛАМ ЦК ВКП(б) тав. Я. А. ЯКАЎЛЕВА

Аб пастанове Совета Народных Камісараў СССР і Цэнтральнага Камітэта ВКП(б) аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання.

Прамова тав. ІВАШЧАНКА

(Старшыня калгаса «Новы шлях, Ветрынскага раёна)

Таварышы, выслухаўшы даклад загадчыка Сельгасаддзелам ЦК ВКП(б) тав. Якаўлева аб шкодніцтве ў калгасах і соўгасах Беларусі, мы павінны абмеркаваць і выпрацаваць новы наш план работы. Мы павінны паставіць работу ў калгасах так, каб выкарчаваць з коранем усё шкодніцтва, аб якім нам далажыў тав. Якаўлеў, каб сапраўды нашы калгасы зрабіць большэвіцкімі, а калгаснікаў заможнымі.

Шкоднікамі даводзіўся веснавы план сяўбы так, што калгасы, якія маюць 200 гектараў зямлі, атрымлівалі план пасеву на 270 гектараў і з гэтага плана плацілі хлебапастаўкі.

Калі супроць гэтага шкодніцкага планавання калгасы выступалі перад раённымі і зямельнымі аддзеламі, апошнія гаварылі: «Наркамзем даводзіць, вы абавязаны выконваць».

Раённыя кіраўнікі не лічылі патрэбным прыслухоўвацца да нашых сігналаў, да сігналаў так называемых «маленькіх» людзей, аб якіх таварыш Сталін сказаў на Пленуме ЦК ВКП(б).

Тое-ж шкодніцтва было з планаваннем жывёлагадоўлі. Некаторым калгасам даводзіліся такія планы, што яны не маглі пракарміць паловы стада, у выніку атрымліваўся ў калгасах вялікі падзеж жывёлы.

Шкодніцтва асабліва было распаўсюджана ў пагранічных раёнах.

Цяпер аб севазвароце. Возьмем мой калгас: веснавы план дан на 550 гектараў, папараў па плану дадзена 40 гектараў, а азімы клін пшаніцы і жыта — 300 гектараў. Паўстае пытанне, на чым прыдзецца сеяць 260 гектараў азімых? 40 гектараў я буду сеяць па папару, а для астатніх трэба шукаць зямлю з-пад аўса, гароху і т. д.

Ці правільна гэта? Не.

Гэта ўсё праводзілася рукамі польскіх шпіёнаў.

Усё-ж, як ні шкодзяць польскія шпіёны, як ні вялікія страты ад шкодніцтва, калгаснікі адданы партыі і савецкай уладзе, калгасы нашы ўмацоўваюцца з года ў год. Асабліва там, дзе старшыня калгаса працуе нядрэнна. Калгаснікі, калі давялі да іх ведама аб вялікіх ільготах, прадастаўленых Савецкай Беларусі, пачалі працаваць па іншаму. І мы бачым, што калі мы так папрацуем адзін—два гады, то зробім свае калгасы большэвіцкімі і калгаснікаў заможнымі.

Узяць хаця-б наш калгас. Калгас вялікі—225 гаспадарак. Мы за 1937 год ні аднаго калгасніка не пакаралі, не аштрафавалі, не абвясцілі вымовы за дрэнную работу. Растлумачэнне аб ільготах калгасам узняло дух калгаснікаў так, што яны гатовы любую кампанію правесці з поспехам.

Сенажаць у ліку 320 гектараў ўбралі своечасова і добраякасна, сена пад дажджом не было.

Жніво 215 гектараў жыта на 21 ліпеня па калгасу поўнасцю закончана. Хлебапастаўкі па жыту таксама закончылі 25 ліпеня.

Калгаснікі паўны нянавісці да ворагаў народу і хочуць даказаць, што калгасы—гэта самы правільны шлях, што мы можам у калгасах жыць культурна і заможна.

Пасля гэтай нарады старшынь калгасаў мы паставім яшчэ лепш справу ў калгасах, мабілізуем калгаснікаў на выкананне ўсіх пастаўленых задач і выкарчуем усіх ворагаў.

Мы жывем на граніцы, кожны калгаснік вельмі моцна глядзіць за тым, каб вораг не прайшоў на нашу зямлю.

Пасля рашэння ЦК ВКП(б) і СНК Саюза ССР аб новай дапамозе калгасам Беларусі калгаснікі яшчэ больш згуртуюцца вакол партыі, вакол урада і не дадуць ніякім шпіёнам, ніякай сволачы прайсці праз нашы палі, праз нашу савецкую зямлю.

Я думаю, што ў далейшым для таго, каб у калгасах справу паставіць нядрэнна, трэба будзе кожнаму калгасу заключыць дагавор на соцыялістычнае спаборніцтва, а нашым газетам, асабліва «Звяздзе», лепш асвятляць на сваіх старонках ход спаборніцтва.

Прамова тав. ЛЯШЧЫНСКАЙ

(Лельчыцкі раён)

Таз. Якаўлеў у сваім дакладзе гаварыў аб шпіёнах, якія шкодзілі ў нашай рабоце. Мы павінны зорка сачыць і не дапускаць [illegible]

[illegible] таварыш Сталін. (Апладысменты).

Таварышы! Дзякуючы нашай камуністычнай партыі [illegible]

Таварышы! Мы бачым, што нам савецкі [illegible]

Няхай жыве наша вялікая партыя і любімы правадыр таварыш Сталін! (Бурныя апладысменты. Усе ўстаюць. Воклічы: «Ура»).

У зале пасяджэнняў Усебеларускай нарады старшынь калгасаў.

Фото С. Грына.

Прамова тав. ЕРМАКА Ц. Г.

(Старшыня калгаса «Чырвоны Усход», Ушацкага раёна)

Мы сабраліся абмеркаваць пытанне аб тым, як нам скарэй да канца выкарчаваць і ліквідаваць усіх польскіх шпіёнаў, дыверсантаў—гэтых подлых фашысцкіх сабак, якія [illegible] перашкаджалі нам у нашым сацыялістычным будаўніцтве, перашкаджалі нам выконваць сталінскі лозунг—зрабіць калгасы большэвіцкімі, а калгаснікаў заможнымі.

Нам давалі яўна шкодніцкія севазвароты. [illegible]

Шпіёны шкодзілі не толькі ў землеўпарадкаванні. Яны шкодзілі і ў развіцці плана жывёлагадоўлі. [illegible]

Або возьмем будаўніцтва ў калгасе. План даводзяць, а лесу не адпускаюць. Для майго калгаса быў даведзен план пабудаваць канюшню, закончыць будаўніцтва свінарніка на 200 галоў, а лесу адпусцілі ўсяго 40 кубаметраў толькі вясной, калі пачаліся палявыя работы, і прытым за 25 кіламетраў ад калгаса. У выніку, калгас не мог выкарыстаць і гэты [illegible] лес. Устае пытанне, няўжо гэта не шкодніцтва?

Мы павінны гаварыць не толькі аб шкодніках, якія ўжо выкрыты. [illegible]

[illegible] сволач не асталася на савецкай зямлі.

Няхай жыве слаўны ленінец-сталінец таварыш Ежоў, які змог выкрыць польскіх шпіёнаў, гэтых свалачэй, здраднікаў!

Няхай жыве комуністычная партыя на чале з таварышам Сталіным! Ура! (Гучныя апладысменты), воклічы з месц: «Няхай жыве таварыш Сталін! Ура!».

Прамова тав. ГАПАНКОВА Г. М.

(Старшыня калгаса імя VIII з'езда Советаў СССР, Віцебскага раёна)

Таварышы, у нашай Беларускай пагранічнай рэспубліцы ворагі народу—шпіёны, дыверсанты, годамі маскіраваліся, пралазячы на адказныя кіруючыя пасты. Усе гэтыя забойцы стараліся адарваць нашу Беларускую рэспубліку ад вялікага Совецкага Саюза. Але гэтым сволачам рукі будуць адсечаны, бо сігналы працоўных пачуты таварышам Сталіным і нашымі доблеснымі чэкістамі.

Польскія шпіёны хацелі азлабіць працоўны народ супроць партыі Леніна — Сталіна. Мы працавалі дрэнна таму, што не выкрывалі своечасова гэтых ворагаў. Яны рабілі рад злачынстваў, а мы жывучы тут, у Беларусі, працуючы годамі на адказных пастах, гэтага не бачылі.

Нам трэба распазнаваць і выкрываць ворагаў народу так, як вучыць нас вялікі правадыр народаў таварыш Сталін. (Доўгія апладысменты).

Трэба сказаць, што шкодніцтва мела месца і ў Віцебскім раёне, а таксама і ў г. Віцебску. Узяць ветэрынарны інстытут, біяфабрыку, якія павінны былі служыць як-бы пажарнікам на выпадак эпідэміі і захворвання коней і свіней. Яны не выканалі гэту задачу таму, што там арудавалі ворагі народу—польскія шпіёны. У навукова-даследчым інстытуце звілі сабе моцнае гняздо ворагі. Ворагі з біяфабрыкі стварылі гнёзды для праводзення шкодніцка-дыверсійнай работы, насаджалі розную сволач ва ўсіх раёнах БССР.

Як прыклад, можна прывесці наш калгас, Заронаўскага сельсовета, Віцебскага раёна, дзе былым старшынёй калгаса Саплёвым была праведзена шкодніцкая работа і выведзены са строю ўсе коні. Насенне ў калгасе прыведзена ў нягоднасць. А коні і добрае насенне ў калгасе—гэта зарука добрага калгаснага ураджаю, зарука багацця ў калгасе.

Хіба не шкодніцтва гэта, што на працягу 1934-35-36 гг. па раёну пачата каля 70 аб'ектаў калгаснага будаўніцтва і ні адно будаўніцтва не скончана?

Як праводзілася планаванне гэтых будаўніцтваў? Складаўся гадавы каштарыс калгаса; там паказана, колькі калгас укладае сваіх сродкаў, колькі дзяржаўных крэдытаў і т. д. Пры гэтым парушалі статут сельгасарцелі, бо выдаткоўвалі не 15-20 проц., а поўнасцю ўсе даходы, атрыманыя калгасам. Але і пры гэтых умовах усё-ж будаўніцтва аставалася няскончаным.

Або ўзяць планаванне пасеўных плошчаў. Замест наяўных у калгасе 400 гектараў ворнай зямлі, даводзіўся план на 500 гектараў. План не выконваўся, а абавязковыя пастаўкі даводзіліся і выконваліся з разліку 500 гектараў. Адсюль—мы не забяспечвалі каштоўнасць працадзён калгаснікаў і падрывалі арганізацыйна-гаспадарчую магутнасць калгаса.

У планавым аддзеле віцебскага Совета працуюць дачка буйнага гандляра Міркіна, асуджаны па справе промпартыі Гаўдэсман і т. д. Гэтыя «работнікі» не могуць быць зацікаўлены ў тым, каб у нас планаванне было добра пастаўлена. Намеснік-жа старшыні горсовета Эстрын і загадчык гарза Іваноў планаваннем не займаюцца. Не выпадкова, што ў раёне яўнае шкодніцтва ў планаванні.

Дзякуючы клопатам нашага Сталіна аб беларускім народзе, саюзны ўрад аказаў велізарную дапамогу беларускаму калгаснаму сялянству. Гэта пастанова—вялікі палітычны дакумент. Яна дапамагае ў хутчэйшы час ліквідаваць вынікі шкодніцтва дыверсійна-шпіёнскіх груп.

Мы павінны запэўніць саюзны ўрад, ЦК ВКП(б), асабіста таварыша Сталіна, што ніхто не адарве Совецкую Беларусь ад вялікага Совецкага Саюза. Знаходзячыся тут, на мяжы з фашысцкай Польшчай, мы гатовы нанесці сакрушальны ўдар па ворагу, які пасмее перашкодзіць у нашым соцыялістычным будаўніцтве.

Няхай жывуць слаўныя чэкісты на чале з нашым лепшым сталінцам таварышам Ежовым! (Бурныя апладысменты).

Няхай жыве наш саюзны ўрад!

Няхай жыве ЦК ВКП(б)!

Няхай жыве наш вялікі, мудры правадыр таварыш Сталін! (Бурныя апладысменты).

Прамова т. КАВАЛЕНКІ С. Г.

(Старшыня калгаса «Комінтэрн», Клічаўскага раёна)

Наш беларускі народ шмат перанёс. Беларусь была калоніяй царскай Расіі. Многа бед яна перацярпела ў часе імперыялістычнай вайны, а таксама ад акупацыі немцаў, палякаў і іншых замежных контррэволюцыйных армій, якія таптаці беларускую зямлю.

Пацярпела бяды калгаснае сялянства і ад польскіх шпіёнаў. У 1931 годзе прыехалі да нас землямеры для ўвядзення севазваротаў. Патрацілі грошы. Вясной зрабілі абмер, а восенню давялі планы, і прышлося 1,5 поля сеяць. Прышлося пад націскам ворагаў парушыць севазварот. Грошы патрацілі, севазварот правалілі і асталіся пры двухпольцы.

Шкоднікі адводзілі з усяго масіва зямлі ў нашым калгасе толькі 20 гектараў пад папар. Гэтым яны стараліся падарваць ураджайнасць калгасных палёў і сарваць лозунг таварыша Сталіна аб заваяванні 7—8 мільярдаў пудоў хлеба. Яны намагаліся сарваць магутнасць калгасаў і выклікаць незадаволенне калгаснікаў.

Мы кожны год абменьвалі насенне, а вясной гэтага года насення не прызнавалі; калгасу прыходзілася зноў абменьваць і прыплачваць. Такім чынам, шкоднікі рабілі ўсё, каб калгасы неслі страты. У райза не было ўліку сартавога насення, і таму насенне штогод абменьвалася. Гэтым перагружалі цягавую і рабочую сілу, прыплачвалі за абмененае насенне, а карысці фактычна не было, бо атрыманае зярно было невысокаякаснае.

Таварыш Якаўлеў гаварыў падрабязна аб прысядзібных участках калгаснікаў. Па сталінскаму калгаснаму статуту кожны калгаснік павінен мець прысядзібны ўчастак. Гэтыя ўчасткі землямер адводзіў далёка ў полі на калгаснай зямлі. Іх многія не апрацоўвалі, і фактычна ў калгаснікаў аставалася па 0,07 гектара прысядзібнага ўчастка. Кожны год адрэзаны ў полі ўчастак перакідаецца з аднаго месца ў другое.

Нам ясна зараз, як шкоднікі падрывалі развіццё жывёлагадоўлі, як яны пашыралі менінгіт і знішчалі коней. Менінгіт шкоднікі знарок прышчэпвалі. У адным нашым калгасе «Комінтэрн» загінула 16 коней ад менінгіту. Менінгіт прышчэпваўся лепшым коням, і яны загінулі.

Планы па развіццю жывёлагадоўлі даваліся, не ўлічваючы, ці ёсць кармы ў калгасе. Апрача таго кожны год давалі нам па барану. Давалі таксама быкоў розных парод у адно стада. А калі станеш пярэчыць, то гавораць—ты адмаўляешся выконваць пастанову партыі і ўрада аб племяннай жывёлагадоўлі.

Райза прывядзе ў наш калгас быка і за дастаўку яго бярэ 125 руб. Вось як шкоднікі падрывалі калгасную гаспадарку і абясцэньвалі працадзень калгасніка.

Таварыш Сталін на Пленуме ЦК ВКП(б) навучыў кожнага з нас, як трэба працаваць і змагацца са шкодніцтвам. Калгаснікі ўсвядомілі гэта і цяпер пачалі лепш працаваць. Усе выходзяць на працу.

Нам неабходна на месцы абмеркаваць пастанову партыі і ўрада, каб старшыні калгасаў ведалі, як праводзіць будаўніцтва, каб лепш выкрываць і знішчаць ворагаў народу.

Вялікае дзякуй ад беларускага народу таварышу Сталіну за дапамогу, за заможнае жыццё калгаснікаў, за ільготы!

Няхай жыве ВКП(б) і яе кіраўнік таварыш Сталін!

(Апладысменты. Усе ўстаюць).

Прамова тав. АНІШЧУКА

(Старшыня калгаса імя Дзімітрава, Дзержынскага раёна)

Таварышы, няма ні адной краіны, якая-б так клапацілася аб жывым чалавеку, як Совецкі Саюз. У прыватнасці, наша партыя і асабіста таварыш Сталін многа клапоцяцца аб працоўных Совецкай Беларусі.

Агідныя шпіёны і бандыты, якія звілі сабе гняздо ў Беларусі, не дапускалі, каб гэта дапамога даходзіла да нас. Яны імкнуліся разбурыць калгасы Беларусі, перашкодзіць таму, каб калгаснікі сталі заможнымі.

Сёння мы павінны будзем патрабаваць, каб усіх гэтых бандытаў—польскіх шпіёнаў расстралялі.

Таварыш Якаўлеў многа спыняўся на Дзержынскім раёне. Гэты раён быў прыстанішчам для шпіёнаў.

Ворагі, якія пралезлі ў кіраўніцтва раёна, не давалі сядзіб, што належалі па статуту сельскагаспадарчай арцелі. Яны на працягу некалькіх год не давалі дроў калгаснікам, не давалі магчымасці будавацца.

Я скажу аб сядзібах у нашым калгасе. Калі мы зацвярджалі статут сельскагаспадарчай арцелі, мы прынялі размер сядзіб ад 0,30 да 0,60 гектара, а ў каго ёсць 0,20 гектара саду, то да 0,80 гектара, уключаючы і сад. Але ў нас у той час правялі нарэзку сядзіб толькі ад 0,25 да 0,30 гектара, і гэту нарэзку пакінулі. Каб выклікаць калгаснікаў супроць совецкай улады, старыя сядзібы калгаснікаў ворагі разрэзалі на 2—3 часткі і размеркавалі паміж калгаснікамі.

Шкодзілі і ў севазваротах. У нас асталося толькі 0,5 гектара папару. Мы ў гэтым годзе павінны будзем сеяць 70 процантаў азімага кліну не на папарах, а па зямлі, якая занята яравымі пасевамі. І калі наша партыя, народ патрабуе, каб мы дабіліся 7—8 мільярдаў пудоў хлеба, то з такімі севазваротамі, якія ўстанавілі шкоднікі, мы-б ураджаю не дабіліся.

Я працую пяты год у калгасе. У першыя два гады наш калгас хутка падняўся. Але шпіёны, якія пралезлі ў раённыя арганізацыі, гаварылі: «Ну што-ж, вы сталі мацней, атрымаеце свіней 50—60 галоў». Так было зроблена. Прымусілі стварыць у нашым калгасе малочна-таварную, свінагадоўчую і аўцаводчую фермы ў такіх размерах, што нам давялося засыпаць вялікую колькасць зярна для ферм, і калгаснікі асталіся з нізкім працаднём.

Калі прыходзілася гаварыць, што так няправільна, што севазварот няправільны, то яны адказвалі: ты—апартуніст, табе тут не месца.

У нашым сельсовеце ёсць калгас «Новы быт», дзе налічвалася 200 галоў свіней. Прыехалі «ўрачы» рабіць прышчэпванне супроць чумы. І што вы думаеце? Яны не прышчаплялі супроць чумы, а прышчапілі чуму і ў рэзультаце — з 200 галоў асталося 6, а ў нашым калгасе з 150 галоў асталося 13. Вось вам ясны факт, як ворагі знішчалі пагалоўе.

У свой час нашаму калгасу далі каля 200 гектараў памешчыцкай зямлі, а ў 1930 годзе, калі арганізаваўся соўгас, гэту зямлю ад нас адняллі. Мы-ж увесь час патрабавалі зямлі, таму што ў нас яе нехапае.

Возьмем факт з паланізацыяй нашага раёна. Ясна, што гэта паланізацыя праводзілася па заданню польскіх шпіёнаў.

У адказ на вялікую дапамогу, якую партыя і ўрад нам аказваюць, мы павінны яшчэ цясней згуртавацца вакол партыі Леніна—Сталіна. Тыя ільготы і дапамога, што нам даюць партыя і ўрад, мы павінны правільна скарыстаць, каб усе калгасы зрабіць большэвіцкімі, а калгаснікаў—заможнымі. З гэтаю задачаю мы справімся.

Няхай жыве наша комуністычная партыя на чале з таварышам Сталіным! (Працяглыя апладысменты, усе ўстаюць).

Прамова тав. СІДАРЦОВА П. Ф.

(Старшыня калгаса «Новы свет», Быхаўскага раёна)

Я на такіх з'ездах ніколі не выступаў. Але пасля даклада таварыша Якаўлева такая энергія ў мяне з'явілася, што я рашыў абавязкова выступіць і падзякаваць таварышу Сталіну за тое, што ён прыслаў свайго саратніка таварыша Якаўлева, які дапамагае нам выкрыць ворагаў народу.

Наш калгас стары, арганізован у 1928 годзе, і з'яўляецца рассаднікам жывёлагадоўлі. Я не памятаю, каб у нашай вёсцы калі-небудзь былі такія добрыя коні. Аднаго разу з'явіўся да нас у калгас ветэрынар для таго, каб зрабіць прышчэпку коням. Я сказаў, што прышчэпка коням не патрэбна. Ветэрынар-жа мне сказаў, што гэта трэба абавязкова зрабіць. Прышлося згадзіцца. Праз некаторы час коні захварэлі і пачалі гінуць. Гінулі яны неяк дзіўна.

Калі я ўчора праслухаў даклад таварыша Якаўлева, пачуў, што гэта рабілі шкоднікі, каб падарваць калгас, у мяне з'явілася глыбокая нянавісць да гэтых шкоднікаў. Няма літасці гэтым ворагам! Трэба запаліць мазгі гэтым бандытам, шкоднікам, каб яны гарэлі, як і ў коней, якіх яны забівалі.

Я хачу, каб у будучым як старшыні калгасаў, так і ўсе калгаснікі лепш ускрывалі шкоднікаў, стараліся іх выявіць і выкрыць, бо калі шкоднікаў не будзе, нашы калгасы будуць такімі, якімі павінны быць.

У нас праводзіцца будаўніцтва, і мы хочам яго скарэй закончыць. Але перашкаджае адсутнасць цвікоў, якія своечасова не даюцца.

У нас праводзіцца дарожнае будаўніцтва. Даводзяць план на кожнага каня і на кожнага калгаса. І вось, жанчыне-калгасніцы з малымі дзецьмі таксама даводзіцца план. Яна просіць, каб яе далёка не пасылалі, а пасылаюць яе за 20 кіламетраў. Я лічу гэта няправільным.

Лічу, што тут усё сказана, паўтарацца не буду. Я ўпэўнен, што мы гэтых гадаў — шкоднікаў знішчым, і ў самым бліжэйшым часе зробім калгасы большэвіцкімі, а калгаснікаў заможнымі.

Гарачае дзякуй ад усяго сельсовета, паколькі я адзін ад сельсовета, нашаму правадыру, дарагому, паважанаму бацьку — роднаму Сталіну! (Доўгія апладысменты, усе ўстаюць).

Прамова тав. КРУПЯК

(Старшыня калгаса «Завет Ільіча» Старобінскага раёна)

У Старобінскім раёне ёсць тры соўгасы. Самая лепшая сенажаць і лепшыя землі, якімі карысталіся калгасы, адрэзалі ў карысць соўгасаў. Нашы калгасы вымушаны ісці ў соўгасы касіць з паловы, каб забяспечыць сваю жывёлу кармамі. Вясной, калі быў недахват, мы вымушаны былі закупіць у соўгасе сена на грошы, што належалі размеркаванню сярод калгаснікаў на працадні. Вядома, таварышы, усё гэта было на шкоду нашым калгасам і нашаму заможнаму жыццю.

У нашым раёне неабходна для надзялення калгаснікаў прысядзібнымі ўчасткамі больш 880 гектараў зямлі. На сённяшні дзень наш калгас ужо прыступіў да прырэзкі прысядзібных участкаў. Я працую другі год старшынёю калгаса. Наш калгас знаходзіцца за 15 кіламетраў ад граніцы. Мы ўжо канчаем надзяленне калгаснікаў прысядзібнымі ўчасткамі, у сувязі з чым падняўся вялікі энтузіязм сярод калгаснікаў (апладысменты). Мы выканалі поўнасцю абавязацельствы па хлебапастаўках дзяржаве, па пастаўках бульбы. Нават унеслі аванс ў лік натураплаты МТС.

Нашаму калгасу даведзен план развіцця жывёлагадоўлі: 160 галоў буйнай рагатай жывёлы, 60 авечак, свіней і т. д. Ёсць сто галоў свіней, у той час, калі яравы пасеўны клін складаў 93 гектары, у тым ліку бульбы сеялася 20 гектараў і аўса 15 гектараў. Увесь ураджай, які меўся ў нашым калгасе, трэба было аддаць на кармы, ды і таго было мала для жывёлы.

Як-жа даводзіліся планы мясапаставак? На 1 студзеня гэтага года ў нас мелася 5 свінаматак, каля 30 галоў маладняка. План-жа мясапаставак быў калгасу [illegible] колькасці 18 цэнтнераў. Калі ўсё скласці разам, то наўрад ці атрымаецца 18 цэнтнераў жывой вагі.

У мінулым годзе, калі мы кончылі ўвесь абмалот і выканалі натураплату за работу МТС, нас прымусілі здаць яшчэ натураплату авансам. У той час, калі ўжо не было чаго здаваць, нам давялі план яшчэ паўтары тоны. У мінулым годзе машынна-трактарная станцыя ў нашым калгасе зрабіла дыскаванне на плошчы [illegible] 25 гектараў, а налічыла натураплаты за 50 гектараў. Гэта зменшыла аплату працадня калгасніка.

Вынікі гэтага шкодніцтва трэба ліквідаваць хутчэй. Гэта і памагаюць нам зрабіць прынятыя ўрадам мерапрыемствы па дапамозе беларускаму народу.

Няхай жыве наша комуністычная партыя і правадыр таварыш Сталін!

Няхай жыве наша Чырвоная Армія і яе кіраўнік таварыш Варашылаў! (Усе ўстаюць, бурныя апладысменты, воклічы «ура»).

ЗВОДКА НАРКАМЗЕМА БССР АБ ХОДЗЕ УБОРКІ КАЛАСАВЫХ І ІЛЬНУ

на 31 ліпеня 1937 г. (у процантах)

РАЁНЫ І АКРУГІ	Зжата каласавых	Было зжата на 31/VII 1936 г.	Убрана ў сярэднім на кожным гектары (?)	Абмалочана ў проц. да зжатага	Актывізацыя на ўсіх да зжатага	Выбранна ільну	На 1 (старшае) (?)	Разасланы ільну ў праценсах (?)
ЛЕПЕЛЬСКАЯ АКРУГА	61	88	28	6	58	73	17	5
У тым ліку:								
1. Бягомльскі	77	89	28	9	45	61	—	2
2. Лепельскі	52	87	—	8	49	82	27	7
3. Ушацкі	58	88	—	7	71	58	14	3
4. Чашніцкі	58	83	—	3	65	83	10	4
МАЗЫРСКАЯ АКРУГА	89	98	35	15	11	55	1	7
У тым ліку:								
5. Дамапавіцкі	87	100	64	16	13	42	1	6
6. Ельскі	90	100	—	11	12	66	—	3
7. Жыткавіцкі	90	97	—	25	43	13	7	—
8. Капаткевіцкі	87	99	31	12	6	59	1	7
9. Лельчыцкі	90	94	—	17	—	88	—	12
10. Мазырскі	85	99	33	13	3	55	—	10
11. Нараўлянскі	95	99	—	19	7	73	—	14
12. Петрыкаўскі	88	95	—	13	10	49	—	—
13. Тураўскі	89	97	—	13	11	80	—	8
ПОЛАЦКАЯ АКРУГА	49	81	50	6	75	24	5	1
У тым ліку:								
14. Асвейскі	47	76	33	9	55	30	—	—
15. Ветрынскі	53	87	16	7	94	35	12	2
16. Дрысенскі	44	81	29	8	64	28	8	—
17. Полацкі	49	81	—	2	84	20	—	4
18. Расонскі	52	76	—	6	70	7	2	—
СЛУЦКАЯ АКРУГА	69	96	51	10	21	80	6	8
У тым ліку:								
19. Грэскі	78	92	38	5	15	89	3	10
20. Капыльскі	70	92	47	11	23	85	10	9
21. Любанскі	75	95	56	14	20	81	—	3
22. Слуцкі	84	98	38	8	29	53	1	3
23. Старобінскі	71	100	88	12	27	89	2	18
24. Ч.-Слабодскі	70	95	69	6	3	100	8	—
РАЁНЫ ПА-ЗА АКРУГАМІ								
1. Аршанскі	72	94	32	18	12	93	24	22
2. Асіпавіцкі	65	75	33	12	4	39	1	4
3. Багушэўскі	52	93	28	6	64	47	18	—
4. Бабруйскі	80	100	37	10	32	41	28	6
5. Барысаўскі	66	90	24	6	47	43	2	4
6. Бешанковіцкі	64	93	22	4	60	47	20	6
7. Брагінскі	64	98	64	15	9	78	15	7
8. Булакашалёўскі	85	98	84	13	20	46	40	3
9. Быхаўскі	56	93	32	12	22	41	—	4
10. Віцебскі	61	95	56	7	30	76	33	3
11. Вярэйскі	61	91	23	8	22	57	3	1
12. Веткаўскі	75	93	63	13	34	64	—	—
13. Гадзілавіцкі	51	85	15	4	77	34	26	11
14. Гарадоцкі	64	90	24	3	85	13	3	—
15. Глускі	80	97	57	14	15	46	—	1
16. Гомельскі	69	92	55	16	36	70	—	—
17. Горацкі	91	99	27	10	70	76	22	3
18. Дзяржынскі	82	96	25	5	44	30	1	1
19. Добрушскі	95	97	—	9	58	55	45	5
20. Дрыбінскі	55	87	31	13	19	60	—	9
21. Дубровенскі	73	97	5	4	86	46	20	1
22. Жлобінскі	81	90	79	9	21	54	23	7
23. Журавіцкі	62	94	—	6	37	29	20	—
24. Заслаўскі	63	84	32	6	24	35	32	—
25. Кармянскі	63	90	—	20	15	67	—	13
26. Касцюковіцкі	62	90	35	11	10	47	—	7
27. Кіраўскі	77	95	54	13	43	49	62	4
28. Клімавіцкі	60	85	39	13	20	57	—	10
29. Клічаўскі	86	100	34	10	44	43	14	1
30. Краснапольскі	59	85	—	12	25	28	—	1
31. Круглянскі	67	96	25	10	55	90	47	7
32. Крупскі	58	85	8	6	48	46	6	7
33. Крычаўскі	73	95	42	10	39	41	—	1
34. Лагойскі	67	96	10	5	32	43	3	7
35. Лёзненскі	85	100	10	4	63	29	9	—
36. Лоеўскі	41	89	—	16	7	73	—	3
37. Мехаўскі	70	100	49	13	33	85	16	7
38. Менскі	67	91	28	10	22	56	—	4
39. Мсціслаўскі	85	92	—	6	36	11	4	—
40. Парыцкі	59	78	33	19	38	63	12	3
41. Пухавіцкі	78	97	—	9	24	27	—	8
42. Рагачоўскі	80	100	20	5	31	17	—	—
43. Рэчыцкі	80	100	42	16	11	46	18	12
44. Руднянскі	60	94	38	8	38	65	7	5
45. Свіслацкі	80	100	21	11	22	52	14	9
46. Сенненскі	71	93	68	12	48	33	—	—
47. Святілавіцкі	63	94	—	9	27	48	—	6
48. Сіроцінскі	78	96	27	5	36	76	27	5
49. Смалявіцкі	53	88	26	4	76	21	5	—
50. Смілавіцкі	63	98	23	7	37	28	23	—
51. Ст.-Дарожскі	91	100	25	5	44	74	18	7
52. Суражскі	85	98	56	6	25	15	1	—
53. Талачынскі	88	99	19	2	80	19	4	—
54. Уваравіцкі	63	89	53	8	29	97	7	7
55. Узденскі	80	99	60	13	24	36	—	—
56. Халопеніцкі	53	84	37	12	13	53	5	6
57. Хоцімскі	69	97	25	2	57	49	4	6
58. Хойніцкі	83	96	67	14	11	79	8	10
59. Чавускі	59	88	18	4	70	45	7	—
60. Церахоўскі	87	99	68	10	9	77	26	35
61. Чачэрскі	74	100	86	10	24	69	16	12
62. Чырвонапольскі	67	95	67	62	22	52	7	6
63. Чэрвеньскі	87	96	33	35	5	60	20	—
64. Чарэйскі	74	98	29	4	25	49	—	1
65. Шаркаўшчынскі	52	92	—	6	36	42	28	7
66. Шклоўскі	74	100	19	10	38	97	36	15
Па БССР	68	94	41	11	33	52	14	6
Было на 25/VII—37 г.	48	—	22	6	55	31	2	4

УВАГА: па Журавіцкаму і Старадарожскаму раёнах даныя на 25/VII—г. г.

УЧОТНА-СТАТЫСТЫЧНЫ АДДЗЕЛ НАРКАМЗЕМА БССР.

КАЛГАСНАЕ СЯЛЯНСТВА СОВЕЦКАЙ БЕЛАРУСІ ШЧЫРА ДЗЯКУЕ таварышу СТАЛІНУ

ЗНІШЧЫМ ПОЛЬСКІХ ШПІЁНАЎ

Мы, старшыні калгасаў Старадарожскага раёна — удзельнікі Ўсебеларускай нарады, шлем свае гарачае калгаснае прывітанне ЦК ВКП(б), нашаму саюзнаму Ураду і вялікаму роднаму бацьку і правадыру таварышу Сталіну, выказваючы шчырае дзякуй за вялікую дапамогу, аказаную калгасам БССР.

Ворагі беларускага народу — польскія шпіёны, шалёныя фашысцкія сабакі хацелі прадаць беларускі народ, адняць ад нашага народу свабоду, зямлю, прадаць нашу радзіму і на шыю беларуса пасадзіць памешчыка і капіталіста.

Але польскія шпіёны забыліся пра тое, што беларускім народам кіруе мудры вялікі геній, верны саратнік Леніна — таварыш Сталін. Пад яго кіраўніцтвам беларускі народ выгнаў белапольскіх акупантаў у 1920 годзе, пад яго кіраўніцтвам беларускі народ ачысціць сваю зямлю ад польскіх шпіёнаў і пойдзе ўперад да новых перамог.

Мы, старшыні калгасаў, раз'ехаўшыся па сваіх калгасах, шырока абмяркуем на сходах калгаснікаў пастанову СНК Саюза ССР і ЦК ВКП(б) «Аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання». У адказ на гэта гістарычнае рашэнне мы мабілізуем калгаснікаў хутчэй правесці ўборку і ўсе сельскагаспадарчыя работы, выканаем абавязковыя пастаўкі перад дзяржавай, будзем пільнымі на кожным кроку, як гэтаму вучыць нас бальшавіцкая партыя, канчаткова выкарчуем польскіх шпіёнаў і ліквідуем вынікі іх шкодніцтва.

Мы яшчэ больш згуртуемся вакол партыі Леніна—Сталіна і выведзем калгасы Савецкай Беларусі ў перадавыя рады нашага вялікага Савецкага Саюза.

А калі наша родная камуністычная партыя і вялікі правадыр таварыш Сталін паклічуць нас стаць на абарону радзімы, мы аддадзім свае жыццё, але ворагаў на сваю шчаслівую сацыялістычную зямлю не пусцім.

КОВЦАН, АЛЕКСАНДРАВА, ПАПЗРА, НОВІК, ЦЕЛЕШ, ДМІТРУК Н., АМЕЛЬЧАНЯ, ПРАТАШЧЫК, НАЧАН А. і інш.

ВОРАГІ ПРАЛІЧЫЛІСЯ

Невыказным гневам напоўніліся нашы сэрцы, калі мы даведаліся з даклада загадчыка Сельскагаспадарчага аддзела ЦК ВКП(б) тав. Якаўлева аб усёй злачыннай шкодніцкай рабоце польскіх шпіёнаў па арганізацыі калгасаў Савецкай Беларусі, прымушаючы яе працоўных сялян ненавідзець.

Польскія шпіёны і дыверсанты марылі выкарыстаць калгаснае будаўніцтва Беларусі, каб пад выглядам упарадкавання ўчасткаў калгаснікаў выклікаць незадавальненне сялян. Але ворагі пралічыліся. Беларускі народ яшчэ цясней згуртаваўся вакол партыі Леніна—Сталіна.

Сталінскія клопаты аб беларускім народзе сустрэлі ў нас вялікі ўздым і энтузіязм. Мы клянемся вялікаму Сталіну, каб канчаткова ачысціць беларускую зямлю ад подлых польскіх шпіёнаў і саграць калгасы БССР ў перадавыя рады, ліквідаваць вынікі шкодніцтва ў калгаснай гаспадарцы.

На прыездзе з нарады ў свае калгасы мы шырока распавядзем калгаснікам аб пастанове ЦК ВКП(б) і СНК Саюза ССР, каб на кожны выкрыты факт ворага было ўзмацненне пільнасці і сацыялістычных тэмпаў, каб калгасы Беларусі сталі ўзорнымі.

Удзельнікі Ўсебеларускай нарады старшынь калгасаў:

Восовіч П. Т.—калгас імя Карла Маркса, Лабоўнін Д. І. — калгас «Чырвоная змена», Харкова А. С.—калгас «Чырвоны партызан».

Калгаснікі БССР горача вітаюць пастанову СНК СССР і ЦК ВКП(б) аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання. Учора ў калгасе імя Дзяржынскага, Менскага раёна, адбыўся мітынг калгаснікаў па абмеркаванню пастановы СНК СССР і ЦК ВКП(б). НА ЗДЫМКУ—брыгадзір т. Герасімаў З. І. чытае калгаснікам пастанову партыі і ўрада аб дапамозе калгаснаму сялянству Савецкай Беларусі.

Фота Ю. Сядзінкіна (БСФ).

ПАСТАНОВУ ДАВЯДЗЕМ ДА ЎСІХ ПРАЦОЎНЫХ

Усе старшыні калгасаў Ушацкага раёна, якія ўдзельнічаюць у рабоце Ўсебеларускай нарады, з вялікай радасцю сустрэлі пастанову СНК Саюза ССР і ЦК ВКП(б) «Аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання». За вялікія клопаты камуністычнай партыі і савецкага ўрада аб беларускім народзе мы выказваем шчырае дзякуй, сваю бязмежную ўдзячнасць правадыру працоўных таварышу Сталіну.

Ворагі народу—польскія шпіёны і дыверсанты імкнуліся прадаць нам беларускі народ, накласці ярмо польскіх паноў. Але гэтага шалёным фашысцкім сабакам не ўдалося і ніколі не ўдасца. Увесь працоўны беларускі народ пад кіраўніцтвам партыі Леніна—Сталіна, справе сацыялізма і ў першую чаргу гэтаму стаўленню да Вялікага Савецкага Саюза, разам з усімі народамі Вялікага Кастрычніцкага Рэвалюцыі, ідзе ўперад і ніколі не аддасць.

Уся працоўная беларускі народ, як адзін чалавек, да апошняга вайны дабра будзе біць ворагаў народу.

Мы, як калгасныя ўдзельнікі нарады, пільна будзем сачыць за выкананнем пастановы партыі і ўрада, дабівацца ўзорнага правядзення сельскагаспадарчых работ.

Мы шырока павінны ў радзе наладзіць правільныя севазвароты, развіць жывёлагадоўлю і калгасныя землеўпарадкаванні. Пастанова партыі і ўрада мабілізуе ўсіх працоўных на ліквідацыю вынікаў шкодніцтва ва ўсіх галінах сацыялістычнай гаспадаркі.

Вялікія клопаты роднага і любімага правадыра таварыша Сталіна ўзнімаюць усіх нас, усю масу калгаснага сялянства на барацьбу за бальшавіцкія калгасы, за заможнае жыццё ўсіх калгаснікаў. На нашых калгасных сядзібах пышным цветам ажывае добры ўраджай, які абяцае высока праносіць у кожным калгасе. Багатае сталінскае ўраджай мы ўборам у ўзорных тэрмінах і без страт, своечасова выканаем абавязацельствы перад дзяржавай.

Гістарычную пастанову мы абавязуемся давесці да кожнага калгасніка і працоўнага адзінаасобніка. Раскажам працоўным аб сталінскай рабоце па ўздыме калгаснага жыцця, на гэта дапамозе, якая аказана беларускаму народу па ініцыятыве таварыша Сталіна.

Няхай жыве наш дарагі правадыр таварыш Сталін!

УДЗЕЛЬНІКІ ЎСЕБЕЛАРУСКАЙ НАРАДЫ СТАРШЫНЬ КАЛГАСАЎ:

Маляшня Малання—калгас «Чырвоны Заход», Рубіс Іван—калгас «Чырвоная Зорка», Клімянцэнак Фёдар—калгас «Чырвоны Пуцілавец», Шаньга Е.—калгас «Комунар», Скандаль Р.—калгас «Першае Мая», Вітко А.—калгас «Чырвоны Кастрычнік», Юрковіч Ц.—калгас «Пралетарыі» Ушацкага раёна.

РАДАСНАЯ ВЕСТКА

З вялікай радасцю і энтузіязмам сустрэлі калгаснікі, калгасніцы і працоўныя адзінаасобнікі Слуцкай акругі пастанову Совета Народных Камісараў і ЦК ВКП(б) «Аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларускай ССР і аб ліквідацыі вынікаў шкодніцтва ў справе калгаснага ўпарадкавання».

З жніўня ўсе калгаснікі калгаса «Пераможа», Чапліцкага сельсовета, Чырвонаслабодскага раёна, сабраліся каля рупара, каб пачуць радасную вестку. Пастанова была прынята з вялікай радасцю. На мітынгу была прынята рэзалюцыя, якая вынесена па ініцыятыве любімага правадыра таварыша Сталіна.

З энтузіязмам адклікаюцца на пастанову калгаснікі сельгасарцелі «Трэці рашаючы», Семяжоўскага сельсовета гэтага-ж раёна. На выніковым параднае мітынгу было выказана вялікая радасць. Па мітынгу кожнай брыгадзе, у гэты дзень, калгаснікі дабіліся высокай выпрацоўкі па ўборцы. Калгаснікі выказваюць сваю дзякуючы вялікаму сябру працоўных.

Нарада старшынь калгасаў, брыгадзіраў, членаў праўлення і калгаснага актыва Праміцкага сельсовета. Слуцкага раёна гаварылі са сваімі рапартамі. Вывучаюць і рыхтуюць мітынгі і адпаведна рашэнням калгасаў.

Калгаснікі калгаса «Комінтэрн», Кіраўскага сельсовета, Слуцкага раёна, арганізавалі слуханне радасцяў па ўсёй вёсцы раніцай 3 жніўня і раніцай 4 жніўня.

І. ВЕЧАР.
І. ШТЭЙМАН.

НАВЯДЗЕМ БОЛЬШЭВІЦКІ ПАРАДАК

З вялікім уздымам сустрэлі калгаснікі пагранічнай Полаччыны пастанову партыі і ўрада аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Беларусі і ліквідацыі вынікаў шкодніцтва.

Мітынг у калгасе «Завет Леніна», Полацкага раёна, адбыўся пад назесам, дзе калгаснікі малоцяць жыта. Кожны пункт пастановы чыталі і калектыўна абмяркоўвалі, за кожны пункт выражалі ад сэрца шчырую падзяку таварышу Сталіну.

Шкодніцтва банды нацыянал-фашыстаў, якая сядзела ў кіруючых совецкіх і зямельных органах БССР не мінула і калгас «Завет Леніна». Ад агародаў калгаснікаў была адрэзана большая палова плошчы. Асобныя калгаснікі карысталіся агародамі ў 0,12 га.

У выступленнях калгаснікі ганарыліся сваёй совецкай разведкай, дзякавалі органам НКВД за выкрыццё шкоднікаў і выразілі гатоўнасць усіх калгаснікаў знішчыць ворагаў совецкай улады і ліквідаваць вынікі шкодніцтва.

— Нашу радасць не змерыш, — гаворыць стары калгаснік Волкаў Афанас. — У нас — і ў старых і ў малых узнімаюцца рукі на знішчэнне ворагаў совецкага народу, на ліквідацыю вынікаў іх шкодніцтва. Фашысцкія гады напаскудзілі і ў нашым калгасе. Прыўсядзібныя ўчасткі апынуліся ў полі. Жывёлы ў нас многа, а пасвіць яе не было дзе. У лясах пасвіць не дапускалі, сенажаці нам не давалі, каб мы маглі забяспечыць поўнасцю жывёлу кармамі. Гэта яны — фашысцкія агенты — стваралі ў нас труднасці. І вялікая калгасная падзяка нашаму роднаму бацьку Сталіну, нашаму НКВД, якія выкрылі і выкарчоўваюць усіх ворагаў.

— Сеяць нам, — гаворыць калгаснік Тапіла Васіль, — часта прыходзілася лён па ільну, жыта па жыту таму, што даводзіліся шкодніцкія планы. Цяпер мы навядзем большэвіцкі парадак на сваіх палях і будзем рапартаваць партыі высокім сталінскім ураджаем.

— З таварышам Сталіным, — гаворыць калгаснік Юрчанка Герасім, — мы заўсёды будзем пераможцамі, сумеем знішчыць ворагаў.

Мітынг аднадушна адобрыў пастанову партыі і ўрада, выразіў вялікую падзяку роднаму Сталіну, пажадаў яму многіх год радаснага жыцця.

Е. ТРУШЧАНКА.

АД ДУШЫ ДЗЯКУЕМ СТАЛІНУ

З вялікай радасцю і энтузіязмам сустрэлі калгаснікі сельгасарцелі «Чырвоная Беразіна», Бабруйскага раёна, пастанову Соўнаркома Саюза ССР і ЦК ВКП(б) аб аказанні дапамогі калгаснаму сялянству Совецкай Беларусі.

На сходзе, прысвечаным гэтаму пытанню, стаханаўка Чарнецкая заявіла: «Ад душы дзякуем вялікаму Сталіну за яго нястомныя клопаты аб нас, калгасніках. Подлым ворагам народу не ўдалося і ніколі не ўдасца адняць у нас наша шчаслівае калгаснае жыццё. Мы яшчэ вышэй узнімем нашу рэволюцыйную пільнасць, з карэннем знішчым усялякіх ворагаў».

У сваёй рэзалюцыі калгаснікі заяўляюць: «Ад глыбіні душы мы дзякуем нашай Комуністычнай партыі, Совецкаму ўраду, любімаму дарагому таварышу Сталіну за бацькаўскія клопаты аб калгасным сялянстве Беларусі. У адказ на гэту пастанову мы абавязваемся сваёй стаханаўскай работай дабівацца рэкордных ураджаеў, багацця прадуктаў. Будзем яшчэ больш пільнымі і насцярожанымі, ліквідуем вынікі шкодніцтва. Яшчэ шчыльней згуртуемся вакол нашай вялікай Комуністычнай партыі і вялікага правадыра, лепшага друга працоўных любімага Сталіна». (БЕЛТА).

БУНДАЎЦЫ І ТРАЦКІСТЫ ЗВІЛІ САБЕ ГНЯЗДО Ў БЕЛКАПІНСАЮЗЕ

«Звязда» ўжо сігналізавала аб тым, што ў Белкапінсаюзе бесшкарна арудуюць ворагі народу. Кіраўнікі Белкапінсаюза Шэрман і Львовіч, указвалі мы тады, у сваёй практычнай рабоце дабіваліся эканоміі. Як зараз высветлілася, гэта не было патрабаваннем фармальнага, ведамстваага парадку, а палітычны манеўр, імкненне вызваліцца ад кантролю пры расстаноўцы людзей. Ужо з ранейшага артыкула «Звязды» відаць, што Шэрман і Львовіч, першы з 1905 па 1914 год, другі з 1912 па 1914 год, былі актыўнымі членамі контррэволюцыйнай партыі бунда, і зараз, пралезшы ў рады комуністычнай партыі, прыкрываючыся партыйным білетам, выкарыстоўваючы бясклопатнасць і дабрадушнасць партыйных арганізацый, моцна працавалі над сабіраннем у сістэму Белкапсаюза бундаўцаў.

Да прыходу на работу ў Белкапінсаюз Шэрман працаваў у сістэме промкааперацыі, кіраўнікамі якой былі бундавец Арыскін і паалей-цыяніст Бенькоўіч. Яны таксама тады групавалі вакол сябе бундаўцаў, ставячы іх на камандныя высоты, як у апараце, так і ў сістэме. Шэрман, будучы старшынёй Белбудкерамсаюза, які ўваходзіў у промкааперацыю, сістэматычна год за годам праваліваў выкананне промфінплана, па-шкодніцку праводзіў пабудову цагельных і вапенных заводаў, з прычыны чаго яшчэ і зараз гэтыя заводы не могуць выйсці з прарыву.

Перайшоўшы, па рэкамендацыі ворагаў народу, працаваць у Белкапінсаюзе, Шэрман зараз-жа ўзяўся за стварэнне сваіх кадраў. Насаджаў па камандныя пасты бундаўцаў, а там, дзе гэта не ўдавалася, ставіў да варштата з тым, каб захаваць патрэбнага сабе чалавека і забяспечыць уплыў у арцелі.

Перш-на-перш Шэрман перацягнуў на работу да сабе ў апарат Белкапінсаюза бундаўца Львовіча, дабіўся назначэння яго сваім намеснікам. Потым ён сканцэнтроўвае ў апараце цэлую групу бундаўцаў. Так, ставіцца ў якасці інструктара па швейнай справе бундавец Луцкі; па фінансах ставіцца бундавец Левін; на чале базы ставіцца бундавец Шэйн, потым Бейнесон і, нарэшце, фабрыкант Каган. Ужо адсюль бачым, як крок за крокам збіраецца разбітая партыя бунда. Спачатку гэта справа вядзецца наверсе, у апараце, а потым, пад выглядам абследаванняў, інструктажа, апускаюцца ў нізы (арцелі) і там пачынаюць сваю контррэволюцыйную справу па стварэнню і скалачванню сваіх кадраў.

У віцебскай арцелі імя 25 Кастрычніка ствараецца, па ўдаламу выражэнню аднаго рабочага члена партыі, «штаб» бундаўцаў, трацкістаў, дыверсантаў, на чале якога становіцца стаўленік Шэрмана і Львовіча бундавец Нехамін. Па прамому заданню Шэрмана Нехамін збірае і згуртоўвае ў арцелі бундаўцаў.

Так, у гэтай арцелі працавалі і працуюць зараз яшчэ былыя бундаўцы Цыльман, Энцінген, Нахман, Ліхцінштэйн, Позін і рад іншых. Усе гэтыя людзі былі не радавымі членамі партыі бунда, а, як ужо высветлена, заядлымі ворагамі працоўнага народу.

Сабіранне і насаджэнне бундаўцаў ідзе і ў астатніх арцелях. У Гомелі, у арцелі «Кааператар», начальнікам трыкатажнага цэха працуе Каган Л., якая з 1917 па 1920 год была ў партыі бунда. У гэтай-жа арцелі на пасадзе планавіка працуе Вігдорчык, які з 1905 па 1917 год быў у партыі С.С. На чале гэтай арцелі быў заядлы бундавец-трацкіст Зарэцкі. Гэтага Зарэцкага выключылі з партыі і знялі з работы. Але настойлівымі клопатамі Шэрмана ён быў адноўлен на рабоце. Яго зноў знімаюць за контррэволюцыйную работу. Шэрман у мэтах захавання сваіх кадраў дабіваецца пакідання яго ў арцелі на працы ля варштата.

У менскай арцелі «Чэлюскінец» працуе майстрам нейкі Розенберг, які з 1911 па 1920 год быў актыўным бундаўцам; Рубенчык Ш., які таксама працуе ў гэтай арцелі, з 1919 па 1921 год быў у партыі паалей-цыён.

Бундаўцы, паалей-цыяністы, сіяністы ёсць у Рагачове, Бабруйску, Барысаве і ў іншых гарадах, словам, там, дзе гэта ўдавалася, Шэрман і Львовіч сцягвалі бундаўцаў, паалей-цыяністаў, трацкістаў і ўсімі сродкамі імкнуліся згуртаваць іх вакол сябе.

Сабраўшы каля сябе «кадры», яны пачалі весці ўжо і работу — сяго-таго «апрацоўваць». Спачатку завуалявана выказваюць свае думкі наконт «рэволюцыйнасці» партыі бунда. Так, напрыклад, вораг народу — бундавец Нехамін на сходзе, які быў прысвечан Комуністычнаму Жаночаму Дню — 8 сакавіка, заявіў: «Я ў 1905 годзе ў партыі большэвікоў не быў, а быў у партыі бунда да 1917 года. Толькі ў 1917 годзе партыя большэвікоў захапіла ўладу ў эсэраў і ў бунда». Гэту яўна контррэволюцыйную заяву прысутнічаўшыя на сходзе бундаўцы, у тым ліку і Шэрман, сустрэлі апладысментамі.

У Рагачове справа нават дайшла да таго, што бундаўцы ў часе азнаменавання 15-годдзя існавання інвалíднай кааперацыі наладзілі вячэру, на якой зрабілі два сталы — адзін «кашэрны», другі трэфны і агалошвалі віншаванні кіраўнікам Белкапінсаюза — Шэрману і Львовічу.

У больш адкрытай форме, калі былі ўжо створаны бундаўскія кадры ў апараце і на перыферыі, Львовіч на партыйным сходзе, калі разглядалася пытанне аб зняцці з работы сакратара парткома Запаля, з усёй нагласцю заявіў: «Тады ў нас было адступленне, а зараз будзе наступленне».

Гэта наглая, па сутнасці, контррэволюцыйная заява Львовіча была сігналам да выступлення бундаўцаў. Партком Белкапінсаюза замест таго, каб разабрацца да канца ва ўсіх справах Львовіча, абвясціў яму вымову. Па ініцыятыве Еселевіча і Ласавіка агульны сход, куды перанеслі на разгляд гэту справу, скасаваў нават гэта недастатковае рашэнне парткома.

У святле ўсіх гэтых фактаў зусім інакш выглядае ігнараванне пастановы ЦК КП(б)Б аб карэнізацыі Белкапінсаюза, факт выжывання комуністаў з Белкапінсаюза і наглы буржуазна-нацыяналістычны выпад Львовіча супроць чэчэнца тав. Усатава.

Верныя традыцыям сваёй контррэволюцыйнай партыі, бундаўцы змыкаюцца з трацкістамі, шпіёнамі, дыверсантамі і вядуць сваю шкодную работу. Так, у Віцебск у арцель імя 25 Кастрычніка ўваходзіць макаронная фабрыка. На гэтай фабрыцы загадчыкам працаваў стаўленік Нехаміна трацкіст Сарока, які разам з групай трацкістаў-бундаўцаў — Аксельродам, Машкотавым, Спеваком (якія зараз рэпрэсіраваны органамі НКВД як ворагі народу) — праводзілі дыверсійную работу.

Яны ўлілі саляравае масла ў калодзеж, адкуль макаронная фабрыка бярэ ваду. Дзякуючы пільнасці рабочых гэты дыверсійны акт ворагаў народу быў раскрыт.

Ворагі народу далей устанаўляюць на чардаку гэтай фабрыкі жалезны бак на 600 вёдраў, каб абрушыць столь на галаву рабочых. Але і гэта ім не ўдалося. Рабочыя арцелі, пільна сачыўшыя за бундаўцамі, расстроілі і гэты план дыверсантаў.

Бачачы, што рабочыя выкрываюць іх варожую дзейнасць, бундаўска-трацкісцкая зграя на чале з Нехаміным перамяніла тактыку. Яны яўна са шкоднай мэтай закупляюць розныя, зусім непатрэбныя машыны на апрацоўку ўцілю, плоцяць за іх прыватніку 21 тысячу, і пакідаюць пад адкрытым небам. За кароткі тэрмін на віцебскай арцелі гэтай бундаўска-трацкісцкай бандай растранжырана 80 тысяч рублёў дзяржаўных грошай. Калі трэба было аказаць матэрыяльную дапамогу работніцы макароннай фабрыкі, то Нехамін адмовіў у дапамозе, а трацкіст Сарока тут-жа складае контррэволюцыйнае пісьмо з паклёпам на совецкую ўладу.

У 3-й менскай арцелі зыпушчана брак на 13.580 рублёў, і гэта было зноў-такі зроблена са шкодніцкай мэтай.

Прэміяльныя ў Белкапінсаюзе ўвайшлі ў сістэму. Калі прэглядаеш, каму даваліся гэтыя прэміі, здзіўляешся. Але гэта таксама не выпадкова і рабілася ў контррэволюцыйных мэтах. Так, напрыклад, Перэльмана — загадчыка 3-й арцелі (як мы ўжо гаварылі, гэта арцель выпускае брак) прэміруюць 800 рублямі.

Рубіну — старшыні рэўкамісіі, каб яго задобрыць і не даць яму магчымасці выкрыць злачынныя дзеянні Шэрмана і Львовіча, прэміруюць шэсць разоў у суме 2.550 руб.

Нагласць Шэрмана і Львовіча не мае межаў. На імя Наркамсабеза яны пішуць заяву, каб ён дазволіў ім выдаткаваць на папраўку іх і іх сем'яў здароўя па 300 руб. на чалавека. Гэта значыць, Шэрману на сем душ па 300 рублёў — 2.100 руб., Львовічу на шэсць чалавек — 1.800 руб., Еселевічу на чатыры чалавекі — 1.200 руб., Скалабаву на чатыры чалавекі — 1.200 руб. і т. д.

Фактаў аб злачыннай дзейнасці гэтай шайкі ворагаў народу можна было-б прывесці больш, але і адсюль відаць, што Шэрман і Львовіч, імкнучыся аднавіць партыю бунда і змыкаючыся з трацкістамі, шпіёнамі тыпу Скаўронка (які быў выкрыт органамі НКВД), усімі сіламі і сродкамі шкодзілі нам.

Як-жа гэта здарылася? Тлумачыцца гэта толькі гнілымі адносінамі да «дзейнасці» гэтых малодчыкаў з боку работнікаў Кагановіцкага райкома, якім не раз сігналізавалі члены партыі Шэвах, Запаль і інш., аб тым, што ў Белкапінсаюзе не ўсё добра. Не ўгледзелі работнікі Кагановіцкага райкома ў гэтых заявах членаў партыі, што справа ішла там не аб склоках, як пра гэта часта любілі гаварыць, а аб больш, як відаць з гэтых матэрыялаў, сур'ёзных рэчах.

Таварыш Сталін некалькі год таму назад папярэджваў нас, што калі мы не будзем весці барацьбы з рэшткамі контррэволюцыйных партый, то могуць ажыць і заварушыцца разбітыя групы старых контррэволюцыйных партый эсэраў, меншавікоў, буржуазных нацыяналістаў цэнтра і ўскраін.

У сваім закрытым пісьме ад 18 студзеня 1935 года па поваду злачыннага забойства таварыша Кірава ЦК ВКП(б) рашуча перасцерагаў партыйныя арганізацыі ад палітычнай дабрадушнасці і абывацельскага ратазейства. Але ні ў партарганізацыі Белкапінсаюза, ні ў Кагановіцкім райкоме нехапала пільнасці і рашучасці, каб да канца выкрыць шкодную дзейнасць Шэрмана і Львовіча.

КАЗЯЛЕЦКІ.

ВАЕННЫЯ ДЗЕЯННІ У ПАЎНОЧНЫМ КІТАІ

ЯПОНСКІЯ ВОЙСКІ ЗА 24 КІЛОМЕТРЫ АД БЭЙПІНА

ЛОНДАН (сталіца Англіі), 4 жніўня. (БЕЛТА). Па словах «Таймс», японцы ачысцілі ад кітайскіх войск раён Бэйпін-Цяньцзінь. Японскія войскі безупынна прыбываюць у Паўночны Кітай. У Шанхаі апасаюцца, што японскі флот, у выпадку развіцця ваенных аперацый, пачне дзейнічаць у Цындао і Фучжоу. Уражанне такое, піша газета, што японцы рыхтуюцца да аперацый больш шырокага маштабу.

Па словах «Морнінг пост», японскія колы сцвярджаюць, што кітайскія войскі ў Калгане ствараюць «правакацыйную» абстаноўку. Гэта паказвае, што наступным аб'ектам нападу японцаў можа з'явіцца Калган. Японскія самалёты бамбардыравалі Калган, Баодын і рад пунктаў у Хэбэйскай правінцыі.

Згодна весткам з кітайскіх крыніц, японскія войскі забілі сотні сялян, абвінавачваючы іх у тым, што яны нібыта перашкаджалі чыгуначнаму руху паміж Бэйпінам і Цяньцзінем.

Як перадае карэспандэнт Брытыш Юнайтэд Прэс, 89 дывізія нанкінскіх войск учора прайшла праз станцыю Нанькоу і цяпер размясцілася за 24 кілометры ад Бэйпіна. Войскі, відаць, гатовы пачаць барацьбу з японцамі. Паязды з часцямі гэтай дывізіі па шляху бамбардыраваліся японскімі самалётамі.

НАПЯРЭДАДНІ РАШУЧЫХ БАЁЎ

ТОКІО, 4 жніўня. (БЕЛТА). Не прыводзячы, як звычайна, ніякіх даных аб японскіх ваенных мерапрыемствах, усе газеты сёння заяўляюць, што, паколькі нанкінскія ваенныя ўлады «ўпарта прадаўжаюць свае мерапрыемствы па акружэнню раёна Бэйпін—Цяньцзінь», прасоўваючы войскі з поўдня, захаду і поўначы, «рашучая сутычка буйнага маштабу немінуча і, відаць, адбудзецца недалёка ад Баодына». Як абвясціла камандаванне японскіх войск у Паўночным Кітаі, японская авіяцыя раніцой 3 жніўня бамбардыравала ў некалькіх мясцах эшалоны з нанкінскімі войскамі, якія ішлі па Бэйпін-Суйюаньскай чыгунцы. Авіяатрад бамбардыраваў эшалон 84-й нанкінскай дывізіі, якая ішла з Калгана ў Нанькоу. Той-жа атрад каля Чжаочэня бамбардыраваў кітайскі бронепоезд і рад вайсковых эшалонаў, якія ішлі па Бэйпін-Суйюаньскай чыгунцы. Японскія газеты паведамляюць, што 29 армія, адступіўшая на поўдзень, у сучасны момант занята рэарганізацыяй сваіх сіл і рыхтуецца аказаць падтрыманне нанкінскім і суйюаньскім войскам і што японскія войскі занялі важнейшыя стратэгічныя пункты— Янлуньцынь Чансіньдзянь і Лянсан.

Газета «Ніцы ніцы» ў сваім перадавым артыкуле піша: «У сучаснай абстаноўцы Японія павінна адмовіцца ад надзей на паляпшэнне становішча мірнымі сродкамі. Адзіным шляхам, які астаўся для Японіі, гэта даць Нанкіну прадметны ўрок».

ЯПОНСКІ ГРАБЁЖ У ЦЯНЬЦЗІНЕ

ШАНХАЙ, 2 жніўня. (БЕЛТА). Цяньцзінскі карэспандэнт агенцтва Сетрал Н'юс паведамляе, што пасля бамбардыроўкі другога і пятага аддзяленняў цяньцзінскай тэлефоннай станцыі японскае камандаванне 1 жніўня паслала групу сваіх агентаў у будынак тэлефоннай станцыі і вывезла ўсе апараты і абсталяванне, якія ўцалелі ад зруйнавання.

БУЙНЫЯ АСІГНАВАННІ ЯПОНІІ НА ВАЙНУ

ТОКІО (сталіца Японіі), 3 жніўня (БЕЛТА). Усе газеты паведамляюць, што першапачатковы план — пакрыць частку выдаткаў другога, дадатковага бюджэта па «інцыдэнту» ў Паўночным Кітаі шляхам «асобага падатку на звышпрыбыткі», — прызнан нерэальным. Совет міністраў канчаткова рашыў пакрыць частку гэтых выдаткаў шляхам павышэння раду падаткаў і ўвядзення новых ускосных падаткаў.

Паводле афіцыяльнага растлумачэння міністэрства фінансаў, намячаецца: 1. Павышэнне ставак усіх катэгорый падаходнага падатку ў сярэднім на 7½ проц. [illegible]

[illegible] каменні і металы і вырабы з іх, на парфюмерныя і каралавыя вырабы і на жэмчуг.

За год, на працягу якога гэтыя меры будуць ажыццёўлены, міністэрства фінансаў разлічвае атрымаць такім шляхам 102 млн. іен.

У японскіх фінансавых і гандлёва-прамысловых колах увогуле незадаволены павышэннем падаткаў. Аднак, прадстаўнікі гэтых колаў, разумеючы, што змогуць значную частку падаткаў лёгка перакласці на масавага спажыўца, відаць, ухваляць гэты план, тым больш, што ён трохі скароціць выпуск дзяржаўных пазык для пакрыцця бюджэтнага дэфіцыту.

Газета «Асахі» ў вячэрнім выданні [illegible]

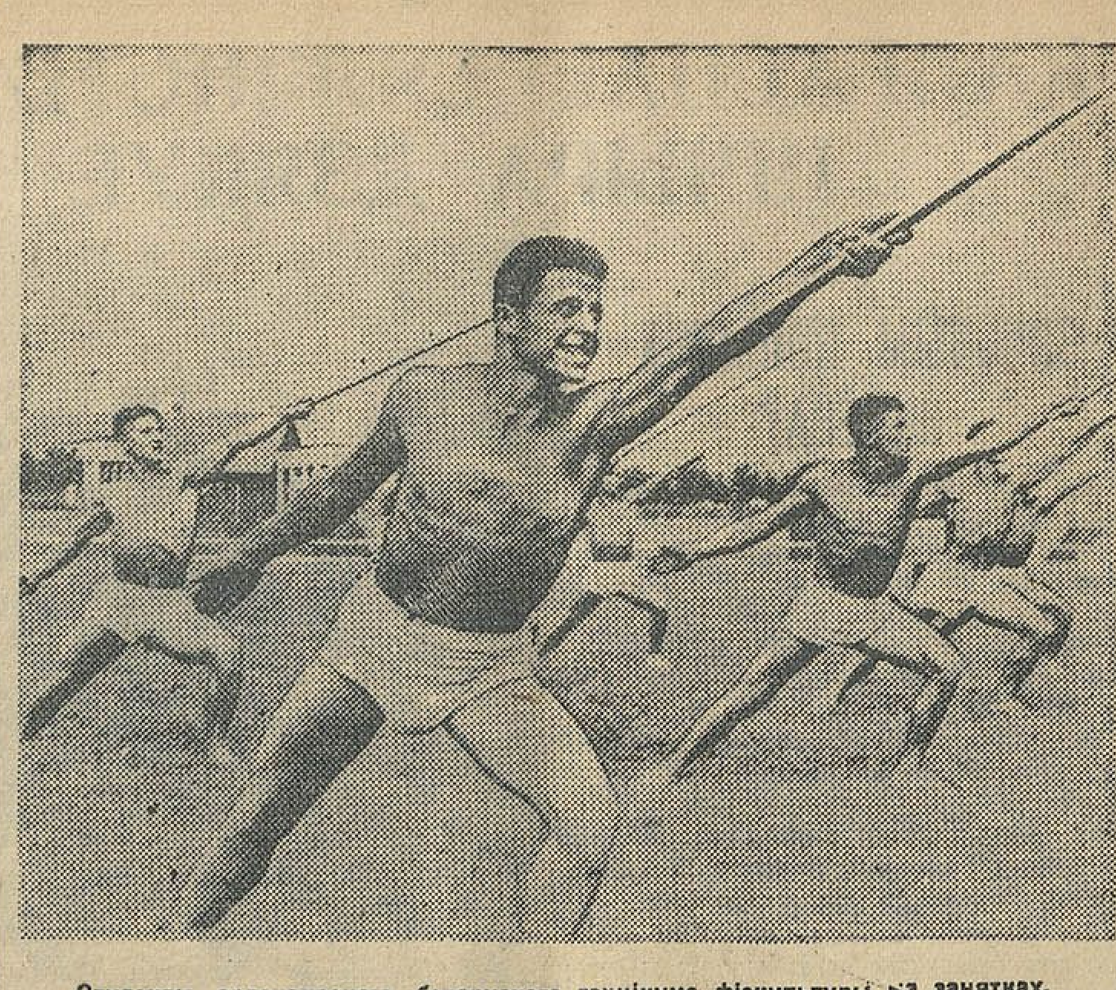

Студэнты ордэнаноснага беларускага тэхнікума фізкультуры на занятках. Фото С. Грына.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

МАДРЫДСКІ ФРОНТ

Згодна перададзенаму агенцтвам Гавас ноччу на 4 жніўня камюніке іспанскага міністэрства абароны, у сектары Гвадалахары рэспубліканскія войскі адбілі атаку праціўніка.

Артылерыйскі абстрэл Мадрыда ноччу на 3 жніўня прадаўжаўся больш гадзіны. Асабліва пацярпелі Гран Віа, квартал Картэсаў і вуліца Алкала. Пашкоджан будынак газеты «Эральдо дэ Мадрыд». 5 чалавек забіта, 20 ранена.

Бамбардыроўка Мадрыда артылерыяй мяцежнікаў аднавілася 3 жніўня каля 15 гадзін.

На світанні 3 жніўня мяцежнікі зрабілі атаку ў сектары Карабанчэля, прабуючы вярнуць пазіцыі, страчаныя імі ў апошнія дні. Праціўнік адкрыў узмоцнены агонь па пазіцыях рэспубліканцаў. Рэспубліканскія войскі энергічнай контратакай адбілі ўсе атакі мяцежнікаў.

У горных раёнах (у Сіеры)—зацішша. Мяцежнікі без поспеху прабавалі перайсці раку Пералес. Батарэі рэспубліканцаў, адкрыўшы моцны агонь, вымусілі мяцежнікаў адмовіцца ад сваіх спроб.

УСХОДНІ (АРАГОНСКІ) ФРОНТ

Згодна камюніке, апублікаванаму ў Мадрыдзе, авіяцыя рэспубліканцаў бамбардыравала батарэі праціўніка ў раёне Вальдэкуэнка.

ПАЎНОЧНЫ ФРОНТ

У сектары Сантандэра артылерыя рэспубліканцаў узарвала два парахавыя склады ў Эспіноза дэ Лос Монтэрос.

ПАЎДНЁВЫ ФРОНТ

Як перадае гібралтарскі карэспандэнт Брытыш Юнайтэд Прэс, урадавыя самалёты бамбардыравалі 3 жніўня ўмацаванні мяцежнікаў у Алхесірасе. Бамбардыроўцы падвергліся, у прыватнасці, цяжкія гарматы, устаноўленыя супроць Гібралтара.

Згодна паведамленню агенцтва Эспань з Мадрыда, новыя італьянскія войскі, якія высадзіліся ў Кадыксе, відаць, накіраваны на фронт Тэруэля.

ПАРТЫЗАНЫ Ў ТЫЛЕ У МЯЦЕЖНІКАЎ

Орган англійскай кампартыі «Дэйлі уоркер» змясціў вялікі артыкул аб партызанскай вайне ў тыле ў іспанскіх мяцежнікаў. Гэта вайна вядзецца на ўсёй тэрыторыі, занятай мяцежнікамі, галоўным чынам у сельскіх мясцовасцях. Партызаны выклікаюць крушэнні вайсковых паяздоў, руйнуюць масты, зніштажаюць калоны грузавікоў з харчамі і снаражэннем.

У гарыстым раёне вакол Севільі каля 5 тысяч партызан скарыстоўваюць кожную пядзю прыкрыццяў, кожны горны выступ і кожную скалу. Пачынаючы партызаніць, яны былі ўзброены старымі паляўнічымі стрэльбамі. У сучасны момант у іх ёсць германскія кулямёты і вінтоўкі, захопленыя імі ў мяцежнікаў пасля рукапашных схватак.

Гэтыя партызаны ведаюць мясцовасць, як свае пяць пальцаў. Яны карыстаюцца падтрыманнем з боку насельніцтва, якое забяспечвае іх харчамі і ўкрывае ў сябе ў выпадку неабходнасці. Гэтыя партызанскія атрады складаюцца з гарнякоў медных руднікоў Рыо-Тынто, сельскагаспадарчых рабочых і т. д. Партызанскі рух расце. Франко трымае амаль 100 тыс. салдат воддаль ад франтоў для барацьбы з партызанамі.

Побач з партызанскім рухам, прадаўжае газета, не менш важным з'яўляецца рост дэзертырства з радоў мяцежнікаў на старану іспанскага ўрада. За апошнія тыдні на старану рэспубліканцаў перайшло амаль 2 тыс. мяцежнікаў са зброяй у руках.

ПРАТЭСТ МАРАКОЎ СУПРОЦЬ ІНТЭРВЕНЦЫІ Ў ІСПАНІІ

НЬЮ-ЁРК (буйны горад ЗША), 2 жніўня. (БЕЛТА). 40 тысяч маракоў Ціхаакіянскага ўзбярэжжа ЗША—членаў «Федэрацыі маракоў Ціхаакіянскага ўзбярэжжа» —правялі поўгадзінную забастоўку ў знак пратэсту супроць інтэрвенцыі Германіі і Італіі ў Іспаніі, а таксама супроць падаўлення дэмакратычных свабод у Германіі і Італіі.

СТАЎЛЕНІКІ ВОРАГАЎ

Выкрытыя ворагі народу ў Соўнаркоме старанна насаджалі свае кадры. Адным з прытулкаў гэтай банды з'яўляецца кіраўніцтва Дома ўрада. На чале гэтага кіраўніцтва да апошніх дзён стаяў стаўленік Галадзеда Сулкоўскі, заўзяты трацкіст, сын папа, да рэвалюцыі сам быў дзякам; брат яго—поп — знаходзіцца ў Польшчы. Сулкоўскі ўвесь час цесна з ім звязан. Несумненна, што і Сулкоўскі з'яўляецца польскім шпіёнам.

Намеснікам Сулкоўскага працаваў таксама стаўленік ворагаў народу Сярогін, сын кулака; ён і зараз яшчэ з'яўляецца сакратаром парткома Соўнаркома. Гэты вырадак, прыкрыўшыся партыйным білетам і званнем сакратара парткома, разам з Сулкоўскім і сваімі саўдзельнікамі тварыў свае брудныя справы.

Сулкоўскі і Сярогін старанна падбіралі і згрупавалі вакол сябе цэлую зграю шкоднікаў і людзей з цёмным мінулым. Загадчыкам гаспадаркі працуе сын польскага памешчыка Вінаградаў. Пры праверцы партдакументаў ён выключан з партыі. Агентам па снабжэнню працуе Волкаў—чалавек з выключна цёмным мінулым, таксама выключаны з партыі. Ён услужліва забяспечваў сваё начальства, падрабляў рахункі, а Сулкоўскі і Сярогін узаемна пакрывалі яго злачынныя дзеянні. Кіраўніком спраў працуе Бяганскі—цёмная і яўна падазроная асоба. У 1920 годзе ў часе акупацыі Менска ён служыў у польскай дэфензіве і пасля вызвалення Беларусі ад белапалякаў «астаўся» ў Менску.

Яўную падазронасць выклікае загадчык мэблевай майстэрні — Шукіс, які ў 1933 годзе прыехаў з Амерыкі па выкліку нейкага Золпе, таксама прыехаўшага з Амерыкі і працаваўшага ў той час у Наркомасветы. Па яго-ж рэкамендацыі Сулкоўскі з вялікай ахвотай узяў Шукіса на работу ў Дом урада. Шукіс быў моцна звязан з Галадзедам і яго прыспешнікамі і карыстаўся іх асаблівай павагаю. Яны некальκі раз прэміравалі яго «скромнымі» сумамі па 1.500—2.000 рублёў грашыма і пуцёўкамі на курорт. Характэрную пазіцыю ў адносінах да Шукіса заняў Сярогін. Каб замесці сляды і, мабыць, захаваць кадры, ён зараз прапанаваў Шукісу падаць заяву аб звальненні яго з работы па ўласнаму жаданню.

Комсоргам у кіраўніцтве Дома ўрада працуе Навічок, сын кулака, меўшага каля 30 гектараў зямлі. У электрацэху працуе комсамолец Глебка, які ўвесь час падтрымліваў сувязь і жыў разам на кватэры са сваім шваграм, трацкістам. Цёмнай асобай з'яўляецца галоўны бухгалтар Міронаў, які пакрываў злоўжыванні Сулкоўскага, Сярогіна і з'яўляецца іх саўдзельнікам.

На працягу доўгага часу Сулкоўскі і Сярогін разам са сваёй кампаніяй вялі шкодную падрыўную работу, раскрадалі дзесяткі тысяч дзяржаўных грошай і маемасць. У мінулым годзе Сулкоўскі закупіў у Ленінградзе старую і нягодную мэблю, заплаціў за гэты хлам 400 руб., а рахунак прадставіў на 4.500 руб. Галоўны бухгалтар ахвотна аплаціў гэты фіктыўны рахунак. Сярогін-жа, ведаючы аб гэтай здзелцы, прамаўчаў. Гомельскаму шклозаводу яны прадалі аўтапакрышкі, фаянсавыя ўмывальнікі, а грошы прысвоілі. На атрыманыя вотрубі для кармлення коней яны склалі акт, што вотрубі заражаны кляшчом, і размеркавалі паміж сабой па 800 кілограмаў кожнаму. Сулкоўскі і Сярогін дайшлі нават да таго, што за кошт Дома ўрада аплочвалі сваіх хатніх работніц. З іх ведама загадчык гаражом Міляўскі, разам з механікамі рамантуюць аўтамашыны розным арганізацыям матэрыяламі і запаснымі часткамі Дома ўрада, а грошы за рамонт атрымліваюць самі і дзеляць паміж сабой.

Вораг народу Сулкоўскі разам са сваім саўдзельнікам Сярогіным усімі сродкамі падрывалі стаханаўскі рух. Да рабочых яны адносіліся груба, ніколі з імі не размаўлялі, а калі той ці іншы рабочы заходзіў да Сулкоўскага ў кабінет—ён іх проста выганяў.

У гэтым святле становіцца зусім зразумелым, чаму вораг Сулкоўскі толькі ў апошнія дні мірна зняты з работы, а яго злачынствы і палітычны твар не сталі прадметам абмеркавання партыйнай арганізацыі. Перад пакіданнем работы Сулкоўскі рашыў пажывіцца ў апошні раз. Разам з Сярогіным яны размеркавалі паміж сабой і сваёй кампаніяй дырэктарскі фонд у суме 7.500 рублёў. Сабе яны ўзялі па 1.500 руб. Свайму першаму памочніку — старшыні мясцкома Аўрукіну далі 1.200 руб., загадчыку гаспадаркі Вінаградаву — 750 руб., загадчыку сталярнай майстэрні Шукісу — 750 руб., галоўбуху Міронаву — 400 руб. і комсоргу Навічку—200 руб. Уся работа па размеркаванню і атрыманню грошай рабілася ў строга сакрэтным парадку. Міронаў кожнаму ўручаў чэк і папярэджваў: нікому не гаварыць.

Заслугоўвае ўвагі, як Сярогін апынуўся членам парткома СНК, а потым і яго сакратаром. На выбарчым сходзе партарганізацыі Галадзед усямерна хваліў Сярогіна і працягнуў яго членам парткома. Члену партыі тав. Жуку, даваўшаму адвод Бурдыку. Ганчарову, Эгле. Сярогін заявіў:

— Вы, таварыш Жук, нічога не ведаеце, садзіцеся і не балбачыце.

Характэрны паводзіны ва ўсёй гэтай справе былога сакратара Кагановіцкага РК КП(б)Б Ляхава. Пасля таго, як Ганчароў быў выключан з партыі, ён пакінуў яго сакратаром парткома і на працягу некалькіх дзён Ганчароў «кіраваў» партыйнай арганізацыяй і «распараджаўся» партыйнымі дакументамі. Нарэшце Ляхаў даручыў прыняць партыйныя справы і назначыў сакратаром парткома другога ворага—Сярогіна.

Усе прыведзеныя факты заслугоўваюць сур'ёзнай увагі. Стаўленікаў польскіх шпіёнаў і іх саўдзельнікаў трэба выкрыць і разграміць да канца.

Вл. МАЧАЛЬСКІ.

ПАДРЫХТОЎКА ДА ВЕЛАТУРА ЗРЫВАЕЦЦА

1937 год з'явіўся пераломным у сэнсе ўздыму карыснага для нашай краіны веласіпеднага спорту. З вялікай стараннасцю веласіпедысты гарадоў БССР рыхтаваліся на працягу ўсяго лета да ўдзелу ў беларускім і ўсесаюзным велатурах. Для іх падрыхтоўкі быў запрошан з Масквы майстар веласпорту трэнер т. Бойтлер. Беларускі велатур прайшоў добра. Ён выявіў рад маладых таленавітых веласіпедных гоншчыкаў. Часы, паказаныя гоншчыкамі Бальшаковым і Левіным, не ўступаюць, а перавышаюць часы, паказаныя ва ўкраінскім велатуры. Правёўшы беларускі велатур, Камітэт па справах фізкультуры і спорту пры СНК БССР супакоіўся і зусім не цікавіцца падрыхтоўкай да ўдзелу веласіпедыстаў БССР ва ўсесаюзным туры.

Адносіны работнікаў Камітэта да будучых удзельнікаў усесаюзнага велатура абураючыя, бяздушна-бюракратычныя. Веласіпедысты зусім дэмабілізаваны, іх удзел у надыходзячым туры пастаўлен пад сумненне. Між тым, палова дыстанцыі тура пройдзе па дарогах нашай рэспублікі. Удзел БССР у гэтым туры мае вялікае значэнне.

Пара пакончыць з бюракратычнымі адносінамі работнікаў Камітэта па справах фізкультуры і спорту да гэтай важнай справы.

Група гоншчыкаў-веласіпедыстаў.

Адказны рэдактар Д. В. ЮРКОЎ.

Памяшканне БЕЛДЗЯРЖДРАМТЭАТРА, тэл. 24-905
СЁННЯ
АДКРЫЦЦЁ ГАСТРОЛЕЙ ДЗЯРЖАЎНАГА РУСКАГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА БССР.
5, 6 і 7 жніўня
Н. В. ГОГАЛЬ
РЭВІЗОР
Камедыя ў 5 дзеях.
[illegible]
МАЗЕПА
[illegible]
АПОШНЯЯ НОЧ
[illegible]
РВАНЫЯ БАШМАКІ
[illegible]
ТРЫНАЦЦАЦЬ
[illegible]
ПАРТЫЙНЫ БІЛЕТ
[illegible]
ПУРГА
ДЗЯРЖЦЫРК
[illegible]
ЛЕО-МАРО
[illegible]
КЛЕО ДАРОШ
[illegible]

АБАВЯЗКОВАЯ ПАСТАНОВА № 11
МЕНСКАГА ГАРАДСКОГА СОВЕТА РАБОЧЫХ, СЯЛЯНСКІХ І ЧЫРВОНААРМЕЙСКІХ ДЭПУТАТАЎ
14 ліпеня 1937 г. г. Менск.
«АБ ПРАВЯДЗЕННІ ПРАФІЛАКТЫЧНЫХ ПРЫШЧЭПАК СУПРОЦЬ БРУШНОГА ТЫФУ і ПАРАТЫФУ».
[illegible]
Старшыня менскага гарадскога совета КУДЗЕЛЬСКІ.
Сакратар Менскага горсовета І. КАЗЛОЎСКІ.

ІНСТЫТУТ ПАВЫШЭННЯ КВАЛІФІКАЦЫІ КАДРАЎ НАРОДНАЙ АСВЕТЫ БССР
[illegible]
ПРЫЁМ ЗАВОЧНІКАЎ і ЭКСТЭРНАЎ
[illegible]
ДЫРЭКЦЫЯ ІНСТЫТУТА.

МЕНСКІ ПЕДРАБФАК ПРЫ БЕЛАРУСКІМ ДЗЯРЖАЎНЫМ УНІВЕРСІТЭЦЕ
абвяшчае АСЕННІ НАБОР студэнтаў
НА 1937—38 НАВУЧАЛЬНЫ ГОД
НА ПЕРШЫЯ КУРСЫ ДЗЁННАГА І ВЯЧЭРНЯГА РАБФАКАЎ (беларускае аддзяленне і яўрэйскае) і ДАБОР НА ЎСЕ АСТАТНІЯ КУРСЫ ВЯЧЭРНЯГА РАБФАКА.
Прымаюцца асобы ва ўзросце ад 18 да 32 год.
[illegible]
ДЫРЭКЦЫЯ.

НОВАБЕЛІЦКІ РАБФАК ПРЫ БЕЛАРУСКІМ ЛЕСАТЭХНІЧНЫМ ІНСТЫТУЦЕ ІМЯ КІРАВА
абвяшчае АСЕННІ НАБОР СТУДЭНТАЎ на усе курсы
[illegible]
Прыём заяў да 15 жніўня.
[illegible]
ДЫРЭКЦЫЯ.

ДА ЎВАГІ партгабінетаў, гурткоў па вывучэнню гісторыі ВКП(б), кнігагандлюючых арганізацый.
Кніжная база Белпартвыдавецтва ЦК КП(б)Б
ВЫСЫЛАЕ па першаму запатрабаванню
ПАДРУЧНІК па ВЫВУЧЭННЮ ГІСТОРЫІ І КП(б)
ТРОХТОМНІК ЛЕНІН—СТАЛІН, Том І, ч. І, выд. Белпартвыдавецтва ЦК КП(б)Б, 1937 г., на белмове. Кошт 1 тома 6 руб., П т. — 5 руб.
[illegible]
БЕЛПАРТВЫДАВЕЦТВА ЦК КП(б)Б.

МАГІЛЁЎСКІ ВЕТЭРЫНАРНА-ЗААТЭХНІЧНЫ РАБОЧЫ ФАКУЛЬТЭТ абвяшчае НАБОР на 1937—38 навучальны год
[illegible]
Заняткі пачнуцца з 1 верасня 1937 г.
[illegible]
ДЫРЭКЦЫЯ.